

Bruksela, dnia 10 lipca 2011 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 57/2011

Komisja Europejska przedstawiła nowy pakiet środków zwiększających efektywność energetyczną

Bruksela, 22 czerwca 2011 r.

W dniu 22 czerwca br. Komisja Europejska przedstawiła nowy pakiet środków służących zwiększeniu efektywności energetycznej. Jego celem jest nadrobienie zaległości i przywrócenie UE na właściwe tory. Mowa tu o wniosku dotyczącym nowej dyrektywy, w ramach której przewidziano środki wspierające wysiłki państw członkowskich mające na celu zwiększenie efektywności zużycia energii na wszystkich etapach łańcucha energetycznego – począwszy od sprawności przemiany energetycznej i dystrybucji energii aż po etap jej końcowego zużycia.

„Celem naszego wniosku jest zwiększenie efektywności wykorzystania energii w codziennym życiu oraz udzielenie obywatelom, organom administracji publicznej i przedstawicielom branży energetycznej takiego wsparcia, które umożliwi im sprawniejsze zarządzanie własnym zużyciem energii. Efektem końcowym tych działań powinno być także obniżenie kosztów energii. W ten sposób otwierają się także istotne możliwości tworzenia miejsc pracy w całej UE” – powiedział **Günther Oettinger**, europejski komisarz ds. energii.

W opinii KE najtańsza energia to energia zaoszczędzona. Unijny cel na 2020 r. to osiągnięcie efektywności energetycznej na poziomie 20 proc. Według Komisji, jeśli w najbliższych latach sytuacja nie ulegnie zmianie, UE osiągnie ten cel jedynie w połowie. Taki wynik stanowi zagrożenie dla konkurencyjności UE, dla starań o obniżenie emisji CO₂ oraz dla bezpieczeństwa dostaw. Oznacza to również utrzymanie wysokich kosztów dla indywidualnych konsumentów.

W skrócie, środki zaproponowane przez Komisję są proste, ale ambitne:

- **Obowiązek prawny wprowadzenia systemów oszczędzania energii we wszystkich państwach członkowskich:** dystrybutorzy energii lub jej sprzedawcy detaliczni zobowiązani będą do uzyskania każdego roku oszczędności sprzedanej energii wynoszących 1,5 proc. w ujęciu ilościowym poprzez wdrożenie – po stronie końcowych odbiorców energii – środków zapewniających efektywność energetyczną, takich jak poprawa efektywności systemu ogrzewania, podwójne okna lub izolacja dachów. Państwa członkowskie mają także możliwość zaproponowania – w ramach alternatywy – innych mechanizmów oszczędzania energii, na przykład w formie programów finansowania lub dobrowolnych umów, które pozwolą osiągnąć takie same wyniki, ale nie wiążą się ze zobowiązaniami po stronie spółek energetycznych.
- **Sektor publiczny, jako wzór do naśladowania:** zobowiązanie organów administracji publicznej do nabywania energooszczędnych budynków, produktów i usług sprawi, że będą one wspierały wprowadzanie na rynek energooszczędnych produktów i usług. Ponadto będą one prawnie zobowiązane do stopniowego obniżania ilości energii zużywanej w zajmowanych przez nie obiektach poprzez coroczne prace modernizacyjne obejmujące przynajmniej 3 proc. ich całkowitej powierzchni użytkowej;
- **Znacząca oszczędność energii po stronie odbiorców:** prosty i darmowy dostęp do rzeczywistych i historycznych danych na temat zużycia energii dzięki dokładniejszym i indywidualnym pomiarom umożliwi odbiorcom lepsze zarządzanie zużyciem energii. Rachunki powinny być wystawiane zgodnie z rzeczywistym zużyciem, czyli dokładnie odzwierciedlać dane z liczników;
- **Branża:** zachęty dla MŚP mają nakłonić je do prowadzenia audytów energetycznych i uczestnictwa w wymianie najlepszych praktyk; jednocześnie duże przedsiębiorstwa będą zobowiązane do skontrolowania własnego zużycia energii, tak aby określić możliwości obniżenia tego zużycia;
- **Sprawność wytwarzania energii:** monitorowanie poziomów sprawności nowych mocy wytwórczych; ustanowienie krajowych planów instalacji grzewczych i chłodzących, dzięki czemu stworzone zostaną podstawy do przemyślanego planowania wydajnej infrastruktury grzewczej i chłodzącej, z uwzględnieniem na przykład odzysku ciepła z odpadów;
- **Przesyłanie i dystrybucja energii:** uzyskanie wzrostu efektywności poprzez dopilnowanie, aby krajowe organy regulacji energetyki podejmowały decyzje –

szczególnie w zakresie zatwierdzania taryf – uwzględniając kryteria efektywności energetycznej.

- **Kontekst wniosku**

Wniosek Komisji jest odpowiedzią na pojawiające się ostatnio ze strony Rady Europejskiej (4 lutego 2011 r.), Rady ds. Energii (10 czerwca 2011 r.) i Parlamentu Europejskiego głosy, wzywające do działań, które zapewnią osiągnięcie celu, jakim jest obniżenie przewidywanego zużycia energii w UE o 20 proc. do 2020 r. Według przedstawionych ostatnio przez Komisję wyliczeń, w których uwzględniono przyjęte przez państwa członkowskie w kontekście strategii Europa 2020 krajowe cele w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r., UE jest wciąż daleka od osiągnięcia swojego celu.

Aby sprostać temu wyzwaniu, Komisja Europejska przedstawiła najpierw – dnia 8 marca 2011 r. – nowy Plan na rzecz efektywności energetycznej, w którym zaproponowano szereg środków służących poprawie efektywności energetycznej; środki te miały być wdrażane we wszystkich sektorach gospodarki, zapewniając dodatkowe oszczędności energii. Plan ten zyskał uznanie Rady ds. Energii oraz Parlamentu Europejskiego.

W dniu dzisiejszym Komisja przedstawiła wniosek ustawodawczy dotyczący dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej, w ramach którego wiele z kluczowych działań zaproponowanych w Planie na rzecz efektywności energetycznej staje się wiążącymi środkami. W przedstawionym wniosku wykorzystano przepisy dyrektyw w sprawie wspierania kogeneracji i usług energetycznych¹ i połączono je w jeden spójny instrument regulujący kwestię efektywności energetycznej w obszarze dostaw energii i jej końcowego zużycia.

Dyrektywa ta przewiduje także, że Komisja ma dokonać w 2014 r. oceny realizacji unijnego celu, polegającego na osiągnięciu efektywności energetycznej na poziomie 20 proc. do 2020 r., oraz – w razie potrzeby – przedstawić kolejny wniosek ustawodawczy ustanawiający obowiązkowe krajowe cele w zakresie efektywności energetycznej.

Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska²

---

¹ Dyrektywy 2004/8/WE w sprawie kogeneracji oraz 2006/32/WE w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych.

² Na podstawie informacji Komisji Europejskiej.

- **Więcej informacji:**

Dyrektywa w sprawie efektywności energetycznej:

http://ec.europa.eu/energy/efficiency/eed/eed_en.htm

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.6.2011
KOM(2011) 370 wersja ostateczna

2011/0172 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie efektywności energetycznej oraz uchylająca dyrektywy 2004/8/WE i
2006/32/WE**

{SEK(2011) 779 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 780 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Podstawa i cele wniosku

UE przyjęła za swój cel osiągnięcie 20 % oszczędności energii pierwotnej w 2020 r.¹ i uczyniła go jednym z pięciu głównych celów strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu².

Jak wynika z najnowszych szacunków Komisji, uwzględniających krajowe cele w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020 ustalone przez państwa członkowskie w kontekście strategii „Europa 2020”, w 2020 r. UE osiągnie zaledwie połowę docelowych 20 %³. Rada Europejska⁴ i Parlament Europejski⁵ wezwały Komisję do przyjęcia nowej, ambitnej strategii dotyczącej efektywności energetycznej w celu podjęcia zdecydowanych działań, by wykorzystać znaczny potencjał.

Aby nadać nowej dynamiki zagadnieniu efektywności energetycznej, w dniu 8 marca 2011 r. Komisja przedstawiła nowy plan na rzecz efektywności energetycznej (ang. Energy Efficiency Plan, EEP), w którym ustalono środki na rzecz osiągnięcia dalszych oszczędności w dziedzinach dostaw i wykorzystania energii.

Niniejszy wniosek ustawodawczy przekształca niektóre aspekty EEP w wiążące środki. Głównym celem wniosku jest wniesienie znaczącego wkładu w realizację unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020. Aby wniosek był skuteczny, należy go bezzwłocznie przyjąć i wdrożyć w państwach członkowskich.

Wniosek wykracza także poza cel 20 % i ma na celu ustanowienie wspólnych ram wspierania efektywności energetycznej w Unii po roku 2020. Wniosek stanowi priorytet strategiczny w programie prac Komisji na 2011 r.

1.2. Kontekst ogólny

W kontekście coraz większego importu energii do UE po coraz wyższych cenach dostęp do zasobów energetycznych będzie odgrywał w perspektywie średniookresowej istotniejszą rolę, co może prowadzić do ryzyka poważnego zagrożenia wzrostu gospodarczego UE. Jest to przyczyna, dla której efektywność energetyczna stanowi jeden z głównych aspektów inicjatywy przewodniej strategii „Europa 2020”: „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”⁶. Efektywność energetyczna jest najbardziej opłacalnym i najszybszym sposobem na zwiększenie bezpieczeństwa dostaw energii, a także skutecznym sposobem na zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych odpowiedzialnych za zmianę klimatu. W komunikacie Komisji „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.”⁷ stwierdza się, że efektywność energetyczna może pomóc UE nie tylko w realizacji celu zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, ale nawet w osiągnięciu rezultatów lepszych, niż zaplanowano.

---

¹ 7224/1/07, REV 1.

² KOM(2010) 2020.

³ SEK(2011)277.

⁴ EUCO 2/1/11.

⁵ 2010/2107(INI).

⁶ KOM(2011) 21.

⁷ KOM(2011) 112.

Poprawa efektywności energetycznej gospodarki UE będzie miała także pozytywny wpływ w kategoriach wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy. Oszczędności energii umożliwiają uzyskanie środków finansowych, które można reinwestować w innych gałęziach gospodarki i które mogą pomóc w przyniesieniu ulgi znajdującym się pod presją budżetom publicznym. W przypadku osób fizycznych efektywność energetyczna przekłada się na płacenie mniejszych rachunków za energię. Podejmowanie środków poprawy efektywności energetycznej umożliwi strategiczne przeciwdziałanie ubóstwu energetycznemu. Ponadto zwiększona produkcja przy zużyciu mniejszej ilości energii powinna zwiększyć konkurencyjność sektorów gospodarki UE i zapewnić im wiodącą pozycję na ogólnoświatowych rynkach technologii efektywności energetycznej. Efektywność energetyczna i oszczędność energii są korzystne dla całej gospodarki UE, sektora publicznego, przedsiębiorstw i osób prywatnych. Z tych powodów efektywność energetyczną uznano w kontekście europejskiej strategii energetycznej do roku 2020 za jeden z kluczowych priorytetów polityki energetycznej UE na nadchodzące lata.

1.3. Obowiązujące przepisy

Zakres dwóch dyrektyw: dyrektywy w sprawie kogeneracji (2004/8/WE, dyrektywa CHP) oraz dyrektywy w sprawie usług energetycznych (2006/32/WE, DUE)⁸ pokrywa się z niniejszym wnioskiem. W przypadku żadnej z nich nie udało się wykorzystać w pełni potencjału w zakresie oszczędności energii. W związku z powyższym proponuje się uchylenie obu wspomnianych dyrektyw z dniem wejścia w życie nowej dyrektywy, z wyjątkiem art. 4 ust. 1-4 oraz załączników I, III i IV do DUE. Przepisy te dotyczą osiągnięcia do roku 2017 orientacyjnego celu w zakresie oszczędności energii w wysokości 9 % zużycia energii końcowej w każdym państwie członkowskim w ciągu 5 lat przed wdrożeniem DUE. Wspomniany cel – mimo że różni się zakresem i poziomem ambicji - wnosi wkład w realizację unijnego celu 20 % efektywności energetycznej do roku 2020, powinien zatem mieć w dalszym ciągu zastosowanie aż do 2017 r.

Inne przepisy pokrywające się z przepisami nowej dyrektywy to art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2010/30/UE w sprawie etykietowania energetycznego⁹, który utraci moc z dniem wejścia w życie nowej dyrektywy.

1.4. Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami UE

Podstawę dla niniejszego wniosku stanowi strategia „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu¹⁰, ponieważ unijny cel efektywności energetycznej w wysokości 20 % jest elementem jednego z pięciu głównych celów w ramach tej strategii. Jest to jeden z wniosków planowanych na rok 2011 z myślą o realizacji jednej z siedmiu kluczowych inicjatyw strategii „Europa 2020” – inicjatywy przewodniej „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”. Jest ona spójna i komplementarna z unijną polityką przeciwdziałania zmianie klimatu.

Obniżenie zużycia energii, będące celem niniejszego wniosku, powinno także pomóc państwom członkowskim w osiągnięciu ich celów w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych, określonych w dyrektywie 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych¹¹.

---

⁸ Dz.U. L 144 z 27.4.2008, s. 64.

⁹ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1.

¹⁰ EUCO 13/10.

¹¹ Dz.U. L 140 z 23.4.2009, s. 16.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

2.1. Konsultacje, gromadzenie danych i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Niniejszy wniosek został opracowany w oparciu o szereg uwag otrzymanych od państw członkowskich i zainteresowanych stron przy różnorodnych okazjach, w tym podczas internetowych konsultacji publicznych¹². Kolejne szeroko zakrojone konsultacje zostały rozpoczęte w styczniu 2011 r. przez grupy robocze Forum Bukareszteńskiego w sprawie zrównoważonej energii (w ich skład wchodzi przedstawiciele państw członkowskich oraz strony zainteresowane)¹³. Kompleksową analizę oddziaływania proponowanych wariantów przeprowadzono wykorzystując wyniki trzech modelowań oraz licznych badań. W czasie analizy przebadano ekonomiczne, społeczne i środowiskowe oddziaływanie wariantów przy uwzględnieniu zasad pomocniczości i proporcjonalności.

2.2. Ocena skutków

W ramach oceny skutków (OS) rozpatruje się szereg wariantów na trzech poziomach:

- W przypadku **wariantów polityki pierwszego szczebla** przeanalizowano sposoby na ulepszenie bieżących ram politycznych. Analiza ta jest przede wszystkim skoncentrowana na następujących kwestiach: czy określone w DUE obecne podejście dotyczące ustalania celów powinno zostać przedłużone do roku 2020, oraz czy powinno się dodać krajowe cele w zakresie oszczędności energii, aby osiągnąć unijny cel 20 %, a jeżeli tak, to czy cele te powinny być wiążące, czy też jedynie orientacyjne.

Jak wynika z analizy, cele określone w DUE powinny zostać utrzymane w odniesieniu do sektorów końcowego wykorzystywania energii aż do końca terminu ich realizacji w roku 2016; mając jednak na względzie osiągnięcie celu efektywności energetycznej w wysokości 20 %, należy je uzupełnić o bardziej ambitne cele w zakresie efektywności energetycznej w ramach procesu „Europa 2020”. Wykazano, że cele tego rodzaju nie muszą być w chwili obecnej wiążące, oraz że wiążące środki umożliwiają osiągnięcie takich samych lub lepszych rezultatów. Takie wiążące środki, wraz z bieżącymi ramami politycznymi, powinny być wystarczające do osiągnięcia unijnego celu 20 % w 2020 r. Należy jednak śledzić postępy oraz podejmować na dostatecznie wczesnym etapie odpowiednie działania naprawcze, tak by zapewnić osiągnięcie celu 20 % w roku 2020, nawet jeżeli postępy będą mimo wszystko niedostateczne.

- W przypadku wariantów polityki drugiego szczebla rozważano różne środki dotyczące niewykorzystanego potencjału ekonomicznego po stronie zapotrzebowania i podaży.

W ramach OS przeanalizowano systemy zobowiązujące do oszczędności energii, stanowiące potencjalny wariant służący uzyskaniu oszczędności energii w sektorach końcowego wykorzystywania energii. Jak wynika z oceny, zobowiązania do oszczędzania energii umożliwiają uzyskanie istotnych oszczędności, należy jednak umocnić obowiązujące przepisy DUE (zgodnie z którymi tego rodzaju obowiązki stanowią tylko jeden z wariantów udostępnionych państwom członkowskim w celu dopilnowania, aby przedsiębiorstwa użyteczności publicznej sektora energetycznego uzyskały oszczędności w sektorach końcowego wykorzystywania energii). Podniesione w następnej kolejności kwestie to poziom oszczędności energii wymagany ze strony przedsiębiorstw użyteczności publicznej sektora

---

¹² Więcej informacji w sekcji 1.2 towarzyszącej OS oraz w załącznikach I i II.

¹³ Projekty sprawozdań dostępne są pod adresem: <http://ec.europa.eu/energy/efficiency/bucharest>.

energetycznego oraz pytanie, czy projektowanie tego rodzaju systemów zobowiązań należy pozostawić w całości państwu członkowskim, czy też powinna mieć miejsce pewna harmonizacja kluczowych parametrów projektu. Jak wynika z OS, właściwym jest wprowadzenie krajowych systemów zobowiązań w zakresie efektywności energetycznej we wszystkich państwach członkowskich, co ma na celu osiągnięcie obniżenia zużycia energii końcowej o 1,5 % rocznie. Mimo że niektóre kluczowe parametry należy zharmonizować na szczeblu UE (sektory docelowe, poziom ambicji oraz metody obliczeń), państwa członkowskie powinny mieć w dużym stopniu możliwość dostosowywania systemów do swoich uwarunkowań krajowych lub zachowania swoich obecnych systemów. Rozpatrywano także wariant przewidujący wprowadzenie europejskiego systemu zbywalnych białych certyfikatów, odrzucono go jednak z tych samych przyczyn, z których odrzucono wariant przewidujący całkowitą harmonizację wszystkich parametrów projektowych systemu.

W przypadku kolejnego zestawu wariantów polityki badano środki dotyczące sektora publicznego. Jak wynika z analizy, korzystne mogłyby okazać się dwa środki: w ramach pierwszego z nich 3 % budynków będących własnością instytucji publicznych powinno się corocznie poddawać renowacji do poziomów optymalnych pod względem kosztów, co podwoi obecny wskaźnik renowacji. W przypadku drugiego z nich należy zobowiązać instytucje publiczne do nabywania produktów i budynków o wysokim wskaźniku charakterystyki energetycznej na podstawie dostępnych etykiet energooszczędności i świadectw charakterystyki energetycznej.

Do pozostałych wariantów o istotnym pozytywnym oddziaływaniu w porównaniu z ich kosztami należą warianty ukierunkowane na wspieranie rynku usług energetycznych, ulepszone i częstsze informowanie gospodarstw domowych i przedsiębiorstw na temat ich faktycznego zużycia energii przy użyciu rozliczeń i inteligentnego opomiarowania, a także obowiązkowe audyty energetyczne w przypadku dużych przedsiębiorstw. Jak wynika z OS, wszystkie wspomniane środki mają duże znaczenie przy wypełnianiu luki informacyjnej stanowiącej jedną z barier na drodze do efektywności i mogą przynieść znaczne oszczędności energii. Pozostałe warianty obejmujące wspieranie efektywności energetycznej przy użyciu dobrowolnych środków oceniono jako niewystarczające do wykorzystania całego dostępnego potencjału oszczędności.

W ramach OS przeanalizowano także, które środki mogłyby pomóc w wykorzystaniu potencjału efektywności energetycznej przetwarzania i dystrybucji energii. Odrzucono w niej warianty uwzględniające pozostanie przy przepisach bieżącej dyrektywy CHP, gdyż nie wspierają one efektywności energetycznej w całym sektorze dostaw energii, lecz jedynie w odniesieniu do kogeneracji i bez zapewnienia faktycznego wdrożenia CHP (państwa członkowskie są jedynie zobowiązane do zbierania informacji i przekazywania sprawozdań Komisji). Z analizy wynika, że ustanowienie minimalnych wymogów eksploatacyjnych w odniesieniu do wytwarzania energii (w tym dotyczących obowiązkowych wymogów w zakresie CHP oraz systemów lokalnego ogrzewania/chłodzenia w przypadku nowych instalacji wytwórczych energii elektrycznej, a także obowiązkowego podłączenia i zapewnienia priorytetowego dostępu energii z wysokosprawnej kogeneracji do sieci elektroenergetycznej) doprowadziłoby do znaczącej poprawy efektywności energetycznej wytwarzania. Nałożenie obowiązku w zakresie efektywności energetycznej na organy regulacyjne sektora energetycznego miałyby także duże znaczenie przy poprawie efektywności energetycznej przesyłania i dystrybucji energii.

W ramach OS analizie podlegają warianty w zakresie sprawozdawczości krajowej i monitorowania wdrażania. Mając na względzie ograniczenie obciążeń administracyjnych przy jednoczesnym zapewnieniu prawidłowego monitorowania postępów, w OS sugeruje się

składanie rocznych sprawozdań w uproszczonej formie w oparciu o wybrane wskaźniki efektywności energetycznej i oszczędności energii, które można wprowadzić do rocznych krajowych programów reform. Elementem uzupełniającym byłyby bardziej szczegółowe informacje dotyczące środków i programów w zakresie efektywności energetycznej, które państwa członkowskie miałyby obowiązek przekazywać jedynie co trzy lata.

- W przypadku wariantów polityki trzeciego szczebla ocena obejmuje formę prawną wybranych środków pierwszego i drugiego szczebla. Z oceny wynika, że aby osiągnąć ambitny poziom w zakresie realizacji unijnego celu efektywności energetycznej w wysokości 20 %, polityki UE muszą wykorzystać potencjał w zakresie oszczędności energii w każdym sektorze, w tym w sektorach wyłączonych z zakresu DUE. Z tej właśnie przyczyny proponuje się przyjęcie nowego wniosku ustawodawczego, który obejmuje zakres obu dyrektyw i rozszerza go na wszystkie sektory posiadające potencjał w zakresie oszczędności energii. Połączenie obu dyrektyw w jeden tekst legislacyjny uznano za najlepszy wariant zoptymalizowania obecnie obowiązujących ram prawnych i zapewnienia większej spójności.

Analiza nie była równie rozstrzygająca co do formy prawnej. Kiedy jednak do ostatecznie uzupełniono szczegółowe przepisy wniosku ustawodawczego, stało się jasne, że przy uwzględnieniu treści oraz potrzeby przyjęcia dalszych środków wykonawczych na szczeblu krajowym najbardziej odpowiednią formą prawną jest dyrektywa.

Jak wynika z badania modelującego przeprowadzonego w celu oszacowania całkowitego oddziaływania wybranych wariantów polityki, w przypadku UE27 efektem netto proponowanych środków jest osiągnięcie celu oszczędności energii pierwotnej w wysokości 20 %. Z OS wynika również, że dodatkowe koszty osiągnięcia ogólnego celu 20 % przy użyciu zbioru wybranych środków są nieznaczne w porównaniu z korzyściami. Całkowite oddziaływanie ekonomiczne, społeczne i środowiskowe przedstawionych środków wniesie zdecydowany pozytywny wkład w polityki UE i będzie stanowić podstawę strategii „Europa 2020”.

Wydajność energetyczna stanowi jeden z głównych środków służących realizacji celów planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. Istotny środek zachęty do obniżania poziomu emisji gazów cieplarnianych stanowi cena uprawnień do ich emisji. Badania modelujące przeprowadzone przy sporządzaniu niniejszego wniosku wykazały, że odnośne środki niewątpliwie zapewnią dodatkową redukcję emisji gazów cieplarnianych, nie były one jednak rozstrzygające co do ewentualnego oddziaływania na cenę przydziałów wydawanych w ramach ETS. Realizując cel 20 % efektywności energetycznej, Komisja będzie musiała monitorować skutki, jakie nowe środki będą miały dla dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (ETS), aby utrzymać środki zachęty w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji, nagradzające za inwestowanie z myślą o obniżeniu emisji dwutlenku węgla oraz przygotowujące sektory objęte ETS na niezbędne w przyszłości innowacje. W tym względzie należy uwzględnić odpowiednie środki, w tym zmiany w ramach systemu handlu emisjami polegające na wyłączeniu odpowiedniej liczby przydziałów z części podlegającej obrotowi w okresie 2013-2020, jeżeli podjęta zostanie odpowiednia decyzja na szczeblu politycznym.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Proponowana dyrektywa ustanawia wspólne ramy służące do wspierania efektywności energetycznej w Unii, co ma zapewnić osiągnięcie do roku 2020 celu 20 % oszczędności energii pierwotnej, a także uutorowanie drogi dla dalszego zwiększania efektywności energetycznej w dłuższej perspektywie. Dyrektywa określa zasady opracowane w celu usunięcia barier oraz przewyciężenia niektórych nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, które ograniczają efektywność dostaw i wykorzystywania energii.

Jeżeli chodzi o sektory końcowego wykorzystywania energii, proponowana dyrektywa koncentruje się na środkach określających wymagania odnoszące się do sektora publicznego – zarówno w odniesieniu do renowacji budynków stanowiących jego własność, jak również do przestrzegania wysokich norm w zakresie efektywności energetycznej przy nabywaniu budynków, produktów i usług. Wniosek nakłada na państwa członkowskie wymóg ustanowienia krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej. Przewiduje on konieczność obowiązkowych audytów energetycznych w przypadku dużych przedsiębiorstw oraz określa szereg wymogów w zakresie opomiarowania i rozliczeń odnoszących się do przedsiębiorstw energetycznych.

Jeżeli chodzi o sektor dostaw energii, wniosek zobowiązuje państwa członkowskie do przyjmowania krajowych planów w zakresie systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia w celu rozwijania potencjału w zakresie wysokoefektywnego wytwarzania energii oraz efektywnych systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia, a także dopilnowania, aby regulacje dotyczące planowania przestrzennego były zgodne z tymi planami. Państwa członkowskie są zobowiązane przyjąć kryteria udzielania zezwoleń, które zagwarantują, że instalacje zostaną zlokalizowane na obszarach w pobliżu punktów zapotrzebowania na ciepło, oraz że wszystkie nowe instalacje wytwórcze energii elektrycznej jak i istniejące instalacje poddawane istotnej renowacji zostaną wyposażone w wysokoefektywne jednostki CHP. Państwa członkowskie powinny mieć jednak możliwość ustanowienia warunków zwolnienia z tego obowiązku w przypadku, gdy spełnione są określone warunki. Wniosek nakłada również na państwa członkowskie wymóg utworzenia wykazu danych dotyczących efektywności energetycznej w odniesieniu do instalacji podejmujących się spalania paliw lub rafinowania oleju mineralnego i gazu a także ustanawia wymogi dotyczące priorytetowego/gwarantowanego dostępu do sieci, priorytetowego przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji oraz podłączenia nowych zakładów przemysłowych produkujących ciepło odpadowe do sieci lokalnego ogrzewania lub chłodzenia.

Pozostałe proponowane środki obejmują wymogi w zakresie efektywności odnoszące się do krajowych organów regulacyjnych sektora energetycznego, działania informacyjne i uświadamiające, wymogi dotyczące dostępności systemów certyfikacji, działania na rzecz wspierania rozwoju usług energetycznych, jak również zobowiązanie państw członkowskich do usuwania przeszkód na drodze do efektywności energetycznej, zwłaszcza rozdział środków zachęcających pomiędzy właściciela i najemcę budynku lub pomiędzy właścicieli budynku.

Wniosek przewiduje ponadto ustanowienie krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020 oraz zobowiązuje Komisję do dokonania w 2014 r. oceny, czy Unia jest w stanie osiągnąć swój cel 20 % oszczędności energii pierwotnej do roku 2020. Komisja jest zobowiązana przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie swoją ocenę, a

następnie, w stosownych przypadkach, przedstawić wniosek ustawodawczy ustanawiający obowiązkowe cele krajowe.

3.2. Podstawa prawna

Podstawą wniosku jest art. 194 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 194 ust. 1 „w ramach ustanawiania lub funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz z uwzględnieniem potrzeby zachowania i poprawy środowiska naturalnego, polityka Unii w dziedzinie energetyki ma na celu, w duchu solidarności między państwami członkowskimi: [...] c) wspieranie efektywności energetycznej i oszczędności energii, jak również rozwoju nowych i odnawialnych form energii”. Celem wniosku jest właśnie utworzenie wspólnych ram na rzecz promowania efektywności energetycznej w Unii.

3.3. Zasada pomocniczości

Zasada pomocniczości ma zastosowanie do niniejszego wniosku w takim zakresie, w jakim polityka energetyczna wykracza poza zakres wyłącznych kompetencji Unii.

W ramach bieżących unijnych ram politycznych na szczeblu państw członkowskich nie udało się wykorzystać istniejącego potencjału w zakresie oszczędności energii. W obecnych ramach odnoszących się do efektywności energetycznej, ustanowionych w szczególności przez dyrektywy DUE i CHP, nie udało się wykorzystać istniejącego potencjału w zakresie oszczędności energii. Środki przyjęte obecnie na poziomie państw członkowskich również nie wystarczą do przezwyciężenia pozostałych barier rynkowych i regulacyjnych.

Wyzwania związane z energią, które są przedmiotem niniejszego wniosku (bezpieczeństwo dostaw energii, zrównoważenie i zmiana klimatu, jak również konkurencyjność UE), stanowią problem dotyczący całej UE. Aby zapewnić koordynowanie podejmowanych działań oraz efektywniejszą realizację wspólnych celów, niezbędna jest zbiorowa reakcja na szczeblu UE.

Środki zaproponowane w nowej dyrektywie przyczynią się do dopilnowania, aby wszystkie państwa członkowskie poczyniły odpowiedni wkład w działania niezbędne do osiągnięcia celu 20 % oraz stworzenia równych szans dla wszystkich podmiotów działających na rynku, zwłaszcza poprzez ustalenie minimalnych wymogów dotyczących charakterystyki energetycznej (na przykład w odniesieniu do dostępu do rynków publicznych, zobowiązania przedsiębiorstw do audytów energetycznych, zobowiązania przedsiębiorstw użyteczności publicznej sektora energetycznego do oszczędności energii oraz dostępu producentów energii z kogeneracji do sieci). Dzięki wnioskowi inwestorzy zyskują pewność co do osiągnięcia unijnego celu, a środki poprawy efektywności energetycznej, takie jak wysokosprawna kogeneracja oraz systemy lokalnego ogrzewania i chłodzenia, zyskują wsparcie.

3.4. Zasada proporcjonalności i wybór instrumentów prawnych

Niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia celu w zakresie efektywności energetycznej. Ustanawia on w szeregu dziedzin rygorystyczne wymagania dotyczące efektywności energetycznej, jednak państwa członkowskie zachowują w wysokim stopniu swobodę doboru środków poprawy efektywności energetycznej w sposób najlepiej pasujący do ich uwarunkowań krajowych.

Wybrany instrumentem jest dyrektywa, która zostanie przetransponowana do prawa krajowego przez państwa członkowskie. Dyrektywa określa ostateczny rezultat, jaki należy osiągnąć, a także ogólne wymogi, pozostawiając jednocześnie państwom członkowskim elastyczność wystarczającą do dostosowania wdrażania do ich krajowej specyfiki. W tym

szczególnym przypadku dyrektywa jest instrumentem wystarczającym do osiągnięcia celów określonych we wniosku. Poziom ograniczeń jest zatem proporcjonalny do celu.

4. WPLYW NA BUDŻET

Jak określono w ocenie finansowych skutków regulacji załączonej do niniejszej dyrektywy, dyrektywa będzie wdrażana z wykorzystaniem obecnego budżetu i nie będzie mieć wpływu na wieloletnie ramy finansowe.

5. INFORMACJE DODATKOWE

5.1. Uproszczenie wspólnotowego dorobku prawnego

Wniosek przyczynia się do uproszczenia wspólnotowego dorobku prawnego, mimo że nie figuruje na liście środków ujętych w roboczym planie uproszczenia. W wyniku przyjęcia niniejszego wniosku dyrektywy DUE i CHP zostaną zastąpione jedną dyrektywą, co zapewni bardziej zintegrowane podejście do efektywności energetycznej i oszczędności energii. Konieczność dokonania transpozycji tylko jednej dyrektywy zamiast dwóch także powinna doprowadzić do pewnych uproszczeń administracyjnych.

Obowiązki sprawozdawcze są w chwili obecnej określone w obu dyrektywach. Zastąpi je jeden zestaw rocznych sprawozdań (dogłębne co trzy lata) w oparciu o proces sprawozdawczy w ramach strategii „Europa 2020”.

Niniejszy wniosek upraszcza ponadto wymogi w zakresie pomiaru oszczędności energii zawarte w obecnie obowiązującej dyrektywy DUE. W tym sensie powinien on pomóc w doprowadzeniu do znacznego zmniejszenia obciążeń administracyjnych występujących obecnie w państwach członkowskich.

5.2. Uchylenie obowiązującego prawodawstwa

Przyjęcie wniosku spowoduje uchylenie obowiązującego prawodawstwa. Dotyczy to art. 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2010/30/UE, dyrektywy 2004/8/WE i dyrektywy 2006/32/WE. Artykuł 4 ust. 1-4 oraz załączniki I, III i IV do dyrektywy 2006/32/WE tracą moc ze skutkiem dopiero od dnia 1 stycznia 2017 r.

5.3. Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia

Niniejszy wniosek obejmuje kilka klauzul przeglądu.

5.4. Przekształcanie

Wniosek nie obejmuje przekształcania aktów prawnych.

5.5. Tabela korelacji

Państwa członkowskie mają obowiązek przekazania Komisji tekstów przepisów krajowych przyjętych w celu transpozycji dyrektywy oraz tabeli korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

5.6. Europejski Obszar Gospodarczy (EOG)

Wniosek dotyczy kwestii związanych z EOG i z tego względu powinien mieć do niego zastosowanie.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie efektywności energetycznej oraz uchylająca dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 194 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹⁴,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁵,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁶,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia stoi w obliczu niespotykanych dotąd wyzwań wynikających z rosnącego uzależnienia od importu energii i ograniczonych zasobów energetycznych, a także konieczności ograniczenia zmian klimatu i przezwyciężenia kryzysu gospodarczego. Efektywność energetyczna stanowi cenny środek służący sprostaniu tym wyzwaniom. Zwiększa ona poziom bezpieczeństwa dostaw energii Unii poprzez obniżanie zużycia energii pierwotnej oraz ograniczanie importu energii. Pomaga w obniżaniu emisji gazów cieplarnianych w opłacalny ekonomicznie sposób, i tym samym w łagodzeniu skutków zmian klimatu. Przewrót na bardziej efektywną energetycznie gospodarkę powinno również doprowadzić do szybszej popularyzacji innowacyjnych rozwiązań technologicznych oraz poprawy konkurencyjności przemysłu w Unii, pobudzenia wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy wysokiej jakości w szeregu sektorów związanych z efektywnością energetyczną.
- (2) Konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej z 8-9 marca 2007 r. podkreślają znaczenie potrzeby zwiększenia efektywności energetycznej w Unii dla osiągnięcia celu 20 % oszczędności w ramach unijnego zużycia energii pierwotnej do roku 2020 w

---

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁵ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

porównaniu z prognozami. Oznacza to obniżenie zużycia energii pierwotnej w Unii o 368 Mtoe w 2020 r¹⁷.

- (3) Konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r. potwierdziły, że cel w zakresie efektywności energetycznej jest jednym z głównych celów nowej unijnej strategii na rzecz zatrudnienia i inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu (strategia „Europa 2020”). W ramach tego procesu oraz mając na względzie wdrożenie wspomnianego celu na poziomie krajowym, państwa członkowskie są zobowiązane do ustanowienia krajowych celów w ścisłej współpracy z Komisją oraz do przedstawienia w swoich krajowych programach reform sposobu, w jaki zamierzają je zrealizować.
- (4) Komunikat Komisji w sprawie Energii 2020¹⁸ umieszcza efektywność energetyczną w centrum unijnej strategii energetycznej na rok 2020 i nakreśla potrzebę opracowania nowej strategii w zakresie efektywności energetycznej, która umożliwi wszystkim państwom członkowskim dokonanie rozdziału zużycia energii od wzrostu gospodarczego.
- (5) W swojej rezolucji z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie przeglądu planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii¹⁹ Parlament Europejski wezwał Komisję do uwzględnienia w jej poprawionym planie działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii środków, które pozwoliłyby nadrobić powstałe zaległości, tak aby osiągnąć ogólny cel UE w zakresie efektywności energetycznej w roku 2020.
- (6) Jedną z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020” jest inicjatywa „Europa efektywnie korzystająca z zasobów” przyjęta przez Komisję w dniu 26 stycznia 2011 r.²⁰. Określono w niej efektywność energetyczną jako jeden z najważniejszych elementów służący zapewnieniu zrównoważonego wykorzystywania zasobów energetycznych.
- (7) W konkluzjach Prezydencji Rady Europejskiej z dnia 4 lutego 2011 r. potwierdzono, że UE nie zmierza w kierunku osiągnięcia swojego celu w zakresie efektywności energetycznej, oraz że niezbędne są zdecydowane działania na rzecz wykorzystania znacznych możliwości poczynienia większych oszczędności energii w sektorze budynków, transportu, produktów i procesów.
- (8) Dnia 8 marca 2011 r. Komisja przyjęła plan na rzecz efektywności energetycznej (ang. Energy Efficiency Plan, EEP)²¹. W planie tym potwierdzono, iż Unia nie jest na właściwej drodze do osiągnięcia swojego celu w zakresie efektywności energetycznej. Aby zaradzić tej sytuacji, w planie określono szereg polityk i środków dotyczących efektywności energetycznej, obejmujących cały łańcuch dostaw energii, w tym wytwarzanie, przesyłanie i dystrybucję energii, jak również wiodącą rolę sektora publicznego w dążeniu do efektywności energetycznej, budynki i urządzenia,

---

¹⁷ Prognozy opracowane w 2007 r. wykazały zużycie energii pierwotnej w roku 2020 w wysokości 1842 Mtoe. Obniżenie o 20 % daje wynik w wysokości 1474 Mtoe w roku 2020, tj. spadek o 368 Mtoe w porównaniu z prognozami.

¹⁸ KOM/2010/ 639 wersja ostateczna.

¹⁹ 2010/2107(INI).

²⁰ KOM(2011) 21.

²¹ KOM/2011/ 109 wersja ostateczna.

przemysł oraz potrzebę upoważnienia odbiorców końcowych do zarządzania swoim zużyciem energii. Kwestia efektywności energetycznej w sektorze transportowym została rozpatrzona równolegle w białej księdze w sprawie transportu przyjętej dnia 28 marca 2011 r.²². W szczególności inicjatywa 26. zawarta w białej księdze wzywa do przyjęcia odpowiednich norm emisji CO₂ dla pojazdów we wszystkich rodzajach transportu; w stosownych przypadkach normy takie miałyby zostać uzupełnione o wymogi w zakresie wydajności energetycznej w odniesieniu do wszystkich rodzajów układów napędowych.

- (9) W dniu 8 marca 2011 r. Komisja przyjęła także plan działania prowadzący do przejścia na gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.²³, określając z tej perspektywy potrzebę położenia większego nacisku na efektywność energetyczną.
- (10) W tym kontekście zachodzi konieczność dokonania aktualizacji unijnych ram prawnych dotyczących efektywności energetycznej za pomocą dyrektywy służącej osiągnięciu ogólnego celu w zakresie efektywności energetycznej polegającego na dokonaniu 20 % oszczędności zużycia energii pierwotnej w Unii do roku 2020, a także dalszemu zwiększeniu efektywności energetycznej po roku 2020. W tym celu należy ustanowić wspólne ramy służące wspieraniu efektywności energetycznej w Unii oraz określić konkretne działania ukierunkowane na wdrożenie niektórych wniosków uwzględnionych w planie na rzecz efektywności energetycznej z 2011 r., jak również na wykorzystanie wskazanego w tym planie znacznego niezrealizowanego potencjału w zakresie oszczędności energii.
- (11) Decyzja dotycząca wspólnego wysiłku redukcyjnego (nr 406/2009/WE)²⁴ zobowiązuje Komisję do dokonania oceny postępów poczynionych przez Wspólnotę i państwa członkowskie w realizacji celu zmniejszenia zużycia energii o 20 % do 2020 r. w porównaniu z założeniami, a także do przedłożenia sprawozdania w tej sprawie do 2012 r. Stanowi ona również, że aby pomóc państwom członkowskim w dotrzymaniu zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych, Komisja powinna zaproponować do dnia 31 grudnia 2012 r. umocnione lub nowe środki mające przyspieszyć poprawę efektywności energetycznej. Niniejsza dyrektywa stanowi odpowiedź na ten wymóg. Przyczynia się ona również do osiągnięcia celów przedstawionych w planie działania prowadzącym do przejścia na gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r., zwłaszcza poprzez zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych z sektora energetycznego, a także do doprowadzenia do bezemisyjnego wytwarzania energii elektrycznej do roku 2050.
- (12) Należy przyjąć zintegrowane podejście w celu wykorzystania istniejącego potencjału w zakresie oszczędności energii z uwzględnieniem oszczędności w sektorze dostaw energii oraz w sektorach końcowego jej wykorzystywania. Jednocześnie należy umocnić przepisy dyrektywy 2004/8/WE w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii²⁵ oraz

---

²² KOM/2011/ 144 wersja ostateczna.

²³ KOM/2011/ 112 wersja ostateczna.

²⁴ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s.136.

²⁵ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50.

dyrektywy 2006/32/WE w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych²⁶.

- (13) Najbardziej odpowiednim byłoby, gdyby cel 20 % efektywności energetycznej został osiągnięty w wyniku skumulowanego wdrożenia konkretnych krajowych i europejskich środków wspierających efektywność energetyczną w różnych dziedzinach. Nawet jeżeli wspomniane podejście nie odniesie skutku, niezbędne będzie wzmocnienie ram politycznych poprzez dodanie systemu celów wiążących. W pierwszym etapie zatem powinno się zobowiązać państwa członkowskie do ustanowienia krajowych celów, systemów i programów w zakresie efektywności energetycznej. Decyzja, czy cele te powinny być na ich terytorium wiążące, czy też orientacyjne, powinna należeć do państw członkowskich. W drugim etapie Komisja powinna ocenić wspomniane cele oraz poszczególne działania każdego państwa członkowskiego wraz z danymi dotyczącymi dokonanych postępów, co ma na celu oszacowanie prawdopodobieństwa osiągnięcia ogólnego celu Unii oraz zakresu, w jakim poszczególne działania są wystarczające do zrealizowania celu wspólnego. Komisja powinna zatem ściśle monitorować wdrażanie krajowych programów dotyczących efektywności energetycznej przy użyciu swoich zmienionych ram prawnych oraz w ramach procesu „Europa 2020”. Jeżeli ocena ta wykaże, iż osiągnięcie ogólnego celu Unii jest mało prawdopodobne, Komisja powinna zaproponować wprowadzenie obowiązkowych celów krajowych na rok 2020 przy uwzględnieniu różnej sytuacji wyjściowej państw członkowskich, ich sytuacji gospodarczej oraz działań podjętych wcześniej w tej dziedzinie.
- (14) Całkowita wielkość wydatków publicznych jest równa 19 % wartości produktu krajowego brutto Unii. Z tej przyczyny sektor publiczny stanowi istotny czynnik pobudzający transformację rynku w kierunku bardziej energooszczędnych produktów, budynków i usług, a także wpływający na zmianę sposobu postępowania w dziedzinie zużycia energii przez obywateli i przedsiębiorstwa. Ponadto zmniejszenie zużycia energii przy pomocy środków poprawy efektywności energetycznej umożliwi przeznaczenie środków publicznych na inne cele. Instytucje publiczne na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym powinny w sprawie efektywności energetycznej stanowić przykład do naśladowania.
- (15) Niezbędne jest zwiększenie wskaźnika renowacji budynków, gdyż istniejące zasoby budowlane stanowią sektor o najwyższym potencjale w zakresie oszczędności energii. Co więcej, budynki mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia unijnego celu zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o 80-95 % do roku 2050 w porównaniu z rokiem 1990. Budynki będące własnością instytucji publicznych stanowią znaczną część zasobów budowlanych i mają znaczną widoczność w życiu publicznym. Należy zatem ustanowić roczny wskaźnik renowacji w odniesieniu do wszystkich budynków będących własnością instytucji publicznych w celu poprawy ich charakterystyki energetycznej. Wskaźnik ten nie powinien naruszać obowiązków odnoszących się do budynków o niemal zerowym zużyciu energii, określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 w sprawie charakterystyki energetycznej budynków²⁷. Obowiązek przeprowadzania renowacji budynków publicznych stanowi uzupełnienie przepisów wspomnianej dyrektywy, która

---

²⁶ Dz.U. L 144 z 27.4.2008, s. 64.

²⁷ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13.

zobowiązuje państwa członkowskie do dopilnowania, aby przy wykonywaniu ważniejszej renowacji istniejących budynków ich charakterystyka energetyczna została poprawiona tak, aby spełniała minimalne wymagania dotyczące charakterystyki energetycznej.

- (16) Szereg gmin oraz innych instytucji publicznych w państwach członkowskich wdrożyło już zintegrowane podejście do oszczędności energii i dostaw energii, na przykład poprzez plany działania w zakresie zrównoważonej energii w rodzaju planów opracowanych w ramach inicjatywy „porozumienie między burmistrzami”, jak również zintegrowane podejście w zakresie obszarów miejskich, które wykracza poza jednostkowe interwencje w budynkach lub różnych środkach transportu. Państwa członkowskie powinny zachęcać gminy oraz inne instytucje publiczne do przyjmowania zintegrowanych i zrównoważonych planów na rzecz efektywności energetycznej wraz z jasno określonymi celami, do włączania obywateli w proces opracowywania i wdrażania tych planów oraz do właściwego informowania ich o treści planów i o postępach w realizacji celów. Plany tego rodzaju mogą przynieść znaczne oszczędności energii, zwłaszcza jeżeli są wdrażane w ramach systemów zarządzania energią, które umożliwiają zainteresowanym instytucjom publicznym lepsze zarządzanie swoim zużyciem energii. Należy zachęcać do wymiany doświadczeń pomiędzy miastami i innymi instytucjami publicznymi w przypadku bardziej nowatorskich doświadczeń.
- (17) W odniesieniu do nabywania niektórych produktów i usług oraz nabywania i wynajmowania budynków, instytucje publiczne zawierające umowy na publiczne roboty budowlane, dostawy lub usługi powinny dawać przykład i podejmować decyzje w sprawie zakupu przy uwzględnieniu kwestii efektywności energetycznej. Nie należy jednak naruszać przepisów dyrektyw UE w sprawie zamówień publicznych.
- (18) Jak wynika z oceny możliwości ustanowienia systemu „białych certyfikatów” na poziomie Unii, w obecnej sytuacji system taki doprowadziłby do nadmiernych kosztów administracyjnych, a ponadto istnieje ryzyko, że oszczędności energii byłyby skoncentrowane tylko w pewnej liczbie państw członkowskich, a nie wprowadzone na terenie całej Unii. Lepsze osiągnięcie tego drugiego celu jest możliwe, przynajmniej na obecnym etapie, za pomocą krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej lub innych środków alternatywnych pozwalających na zaoszczędzenie takiej samej ilości energii. Komisja powinna jednak określić w drodze aktu delegowanego warunki, na jakich państwo członkowskie mogłoby w przyszłości uznawać oszczędności energii poczynione w innym państwie członkowskim. Wskazane jest, aby poziom ambicji tego rodzaju systemów był ustanawiany we wspólnych ramach na poziomie Unii, przy jednoczesnym zapewnieniu państwom członkowskim elastyczności wystarczającej do pełnego uwzględnienia krajowej organizacji podmiotów działających na rynku, szczególnego kontekstu sektora energetycznego oraz przyzwyczajień odbiorców końcowych. Wspólne ramy powinny zapewnić przedsiębiorstwom użyteczności publicznej sektora energetycznego możliwość oferowania usług energetycznych wszystkim odbiorcom końcowym, a nie tylko tym, którym sprzedają one energię. Prowadzi to do nasilenia konkurencji na rynku energii, gdyż przedsiębiorstwa użyteczności publicznej sektora energetycznego mogą wyróżnić swój produkt poprzez świadczenie dodatkowych usług energetycznych. Wspólne ramy powinny umożliwić państwom członkowskim uwzględnienie w swoim krajowym programie wymogów służących osiągnięciu celu społecznego, zwłaszcza w celu dopilnowania, aby słabi ekonomicznie odbiorcy mieli

dostęp do korzyści wynikających ze zwiększonej efektywności energetycznej. Powinny one także umożliwić państwom członkowskim zwolnienie małych przedsiębiorstw z zobowiązań dotyczących efektywności energetycznej. Komunikat Komisji „Program ‘Small Business Act’ dla Europy”²⁸ określa zasady, jakie powinny zostać uwzględnione przez państwa członkowskie, które nie zdecydują się skorzystać z tej możliwości.

- (19) Mając na uwadze wykorzystanie potencjału w zakresie oszczędności energii w niektórych segmentach rynku, gdzie audyty energetyczne nie są zazwyczaj oferowane na warunkach komercyjnych (np. gospodarstwa domowe lub małe i średnie przedsiębiorstwa), państwa członkowskie powinny dopilnować, aby audyty energetyczne były dostępne. W przypadku dużych przedsiębiorstw audyty energetyczne powinny być obowiązkowe i regularne, gdyż w ich przypadku oszczędności energii mogą być znaczne.
- (20) Audyty te powinny zostać przeprowadzone w niezależny i gospodarny sposób. Wymóg niezależności dopuszcza przeprowadzanie audytów przez wewnętrznych rzeczoznawców, pod warunkiem, że posiadają oni stosowne kwalifikacje i zezwolenia, że nie są bezpośrednio zaangażowani w działania będące przedmiotem audytu, oraz że państwo członkowskie stworzyło system gwarantujący i sprawdzający ich jakość oraz umożliwiający w razie potrzeby nakładanie kar.
- (21) Przy projektowaniu środków poprawy efektywności energetycznej należy uwzględnić korzyści i oszczędności wynikające z efektywności, uzyskane w wyniku powszechnego stosowania opłacalnych ekonomicznie innowacji technologicznych, np. inteligentnych liczników. Aby maksymalnie zwiększyć korzyści płynące z oszczędności dzięki wspomnianym innowacjom, odbiorcy końcowi powinni mieć możliwość wglądu we wskaźniki kosztów i zużycia oraz regularnie otrzymywać indywidualne rachunki wystawiane w oparciu o rzeczywiste zużycie.
- (22) Przy projektowaniu środków poprawy efektywności energetycznej państwa członkowskie powinny uwzględnić konieczność zapewnienia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz spójnego wdrażania dorobku prawnego, zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (23) Wysokowydajna kogeneracja (CHP) oraz systemy lokalnego ogrzewania i chłodzenia posiadają znaczny potencjał w zakresie oszczędności energii pierwotnej, który jest w Unii w dużym stopniu niewykorzystywany. Państwa członkowskie powinny opracować krajowe plany na rzecz rozwoju wysokosprawnej kogeneracji oraz systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia. Plany te powinny obejmować dostatecznie długi okres, co ma na celu udostępnienie inwestorom informacji dotyczących krajowych planów rozwoju oraz wniesienie wkładu w stabilne i zapewniające wsparcie otoczenie inwestycyjne. Nowe instalacje wytwórcze energii elektrycznej oraz istniejące instalacje poddawane istotnej renowacji, bądź takie, których zezwolenie lub licencja są aktualizowane, powinny być wyposażone w wysokoefektywne jednostki CHP w celu odzyskiwania ciepła odpadowego pochodzącego z wytwarzania energii elektrycznej. Odzyskane ciepło odpadowe można by następnie transportować zgodnie z potrzebami za pośrednictwem sieci lokalnego

---

²⁸

KOM(2008) 394 wersja ostateczna.

ogrzewania. W tym celu państwa członkowskie powinny przyjąć kryteria udzielania zezwoleń, aby zapewnić lokalizację instalacji na obszarach w pobliżu punktów zapotrzebowania na ciepło. Państwa członkowskie powinny mieć jednak możliwość ustanowienia warunków zwolnienia z tych obowiązków w przypadku, gdy spełnione są określone warunki.

- (24) Definicja wysokosprawnej kogeneracji powinna być określona w oparciu o oszczędności energii uzyskane dzięki wytwarzaniu skojarzonemu, a nie dzięki odrębnemu wytwarzaniu ciepła i energii elektrycznej. Definicje kogeneracji i wysokosprawnej kogeneracji stosowane w prawodawstwie unijnym nie powinny przesądzać o stosowaniu odmiennych definicji w ustawodawstwie krajowym w celach innych niż określone w prawodawstwie unijnym. Aby maksymalnie zwiększyć oszczędności energii i nie dopuścić do zaprzepaszczenia możliwości w zakresie oszczędności energii, należy w szczególności zwrócić uwagę na warunki eksploatacji jednostek kogeneracji.
- (25) Mając na względzie zwiększenie przejrzystości, dzięki czemu odbiorca końcowy miałby możliwość dokonania wyboru pomiędzy energią elektryczną z kogeneracji i energią elektryczną wytworzoną w oparciu o inne technologie, należy dopilnować, aby na podstawie zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności możliwe było zagwarantowanie pochodzenia energii z wysokosprawnej kogeneracji. Systemy gwarancji pochodzenia nie uprawniają automatycznie do korzystania z krajowych mechanizmów wsparcia. Ważne jest, aby wszystkie formy energii elektrycznej wytworzonej w procesie wysokosprawnej kogeneracji mogły być objęte gwarancjami pochodzenia. Należy wyraźnie odróżnić gwarancje pochodzenia od świadectw wymiennalnych.
- (26) Należy uwzględnić specyficzną strukturę sektorów kogeneracji oraz systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia, które obejmują wielu małych i średnich producentów, w szczególności przy dokonywaniu przeglądu procedur administracyjnych w zakresie wydawania pozwoleń na budowę obiektów kogeneracji lub powiązanych sieci, stosując zasadę „najpierw myśl na małą skalę”.
- (27) Większość przedsiębiorstw w UE to małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP). Stanowią one w przypadku UE olbrzymi potencjał w zakresie oszczędności energii. Aby pomóc im w przyjęciu środków w zakresie efektywności energetycznej, państwa członkowskie powinny ustanowić sprzyjające ramy ukierunkowane na udzielanie MŚP pomocy technicznej i przekazywanie im ukierunkowanych informacji.
- (28) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych²⁹ zamieszcza efektywność energetyczną w wykazie kryteriów ustalania najlepszych dostępnych technik, które powinny stanowić odniesienie dla określenia warunków pozwolenia w odniesieniu do instalacji objętych jej zakresem, w tym instalacji energetycznego spalania, których całkowita nominalna moc ciepła dostarczonego wynosi co najmniej 50 MW. Powyższa dyrektywa zapewnia jednak państwom członkowskim możliwość zdecydowania o nienakładaniu wymogów odnoszących się do efektywności energetycznej w odniesieniu do jednostek energetycznego spalania lub innych jednostek emitujących dwutlenek węgla na

---

²⁹ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

miejscu, w przypadku działań zamieszczonych w wykazie w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie³⁰. Mając na względzie dopilnowanie, aby w instalacjach wytwórczych energii elektrycznej i ciepła oraz w rafineriach oleju mineralnego i gazu osiągnęta była znaczna poprawa efektywności energetycznej, rzeczywiste poziomy efektywności energetycznej należy monitorować i porównywać z odnośnymi poziomami efektywności energetycznej związanymi ze stosowaniem najlepszych dostępnych technik. Komisja powinna porównać poziomy efektywności energetycznej oraz rozważyć zaproponowanie dodatkowych środków w razie wystąpienia istotnych rozbieżności pomiędzy rzeczywistymi poziomami efektywności energetycznej i poziomami związanymi ze stosowaniem najlepszych dostępnych technik. Zebrane informacje na temat rzeczywistych wartości efektywności energetycznej należy wykorzystać także przy dokonywaniu przeglądu zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności w odniesieniu do rozdzielonej produkcji ciepła i energii elektrycznej, określonych w decyzji Komisji 2007/74/WE z dnia 21 grudnia 2006 r.³¹.

- (29) Państwa członkowskie powinny ustanowić, w oparciu o obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące kryteria, zasady obowiązujące w odniesieniu do ponoszenia i podziału kosztów przyłączenia do sieci czy wzmocnienia sieci, oraz w przypadku dostosowań technicznych koniecznych w celu włączenia nowych producentów energii elektrycznej wytwarzanej w procesie wysokosprawnej kogeneracji, przy uwzględnieniu wytycznych i kodeksów opracowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1228/2003³² oraz z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1775/2005³³. Producenci energii elektrycznej wytwarzanej z wysokosprawnej kogeneracji powinni mieć możliwość ogłoszenia zaproszenia do składania ofert na roboty przyłączeniowe. Należy ułatwić dostęp energii elektrycznej wytwarzanej w procesie wysokosprawnej kogeneracji do systemu sieci elektroenergetycznych, szczególnie w przypadku jednostek kogeneracji na małą skalę lub mikrokogeneracji.
- (30) Należy zapewnić dostępność dostatecznej liczby wiarygodnych profesjonalistów, posiadających kompetencje w dziedzinie efektywności energetycznej, w celu zagwarantowania skutecznego i terminowego wdrożenia niniejszej dyrektywy, na przykład w zakresie zgodności z wymogami odnoszącymi się do audytów energetycznych oraz wdrażania systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej. Państwa członkowskie powinny zatem wprowadzić systemy certyfikacji w odniesieniu do dostawców usług energetycznych, audytów energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej.

---

³⁰ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

³¹ Dz.U. L 32 z 06.2.2007, s. 183.

³² Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 15.

³³ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 87.

- (31) Niezbędne jest kontynuowanie rozwoju rynku usług energetycznych w celu zapewnienia dostępności zarówno zapotrzebowania na usługi energetyczne, jak i dostaw takich usług. Przyczynić się do powyższego może przejrzystość, na przykład w formie wykazów dostawców usług energetycznych. Wzory umów i wytyczne, w szczególności odnoszące się do umów o poprawę efektywności energetycznej, także mogą pomóc w pobudzaniu zapotrzebowania. Tak jak w przypadku innych form finansowania przez stronę trzecią, w ramach umowy o poprawę efektywności energetycznej beneficjent usługi energetycznej unika kosztów inwestycji wykorzystując część finansowej wartości oszczędności energii, by spłacić inwestycję zrealizowaną w całości lub częściowo przez stronę trzecią.
- (32) Niezbędne jest rozpoznanie i usunięcie regulacyjnych i pozaregulacyjnych barier na drodze do wykorzystywania umów o poprawę efektywności energetycznej oraz innych form finansowania przez stronę trzecią w zakresie oszczędności energii. Należą do nich zasady prowadzenia rachunkowości oraz praktyki, w wyniku których inwestycje kapitałowe i roczne oszczędności finansowe uzyskane w wyniku stosowania środków poprawy efektywności energetycznej nie są właściwie ujmowane w księgach rachunkowych przez cały okres trwania inwestycji. Przeszkody na drodze do przeprowadzania renowacji istniejących budynków na podstawie rozdziału środków zachęcających pomiędzy poszczególne zainteresowane podmioty także należy usuwać na szczeblu krajowym.
- (33) Należy zachęcać państwa członkowskie oraz regiony do wykorzystywania w pełni funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności w celu stymulowania inwestycji w środki poprawy efektywności energetycznej. Inwestycje w efektywność energetyczną mogą przyczynić się do wzrostu gospodarczego, zwiększenia zatrudnienia, innowacji i zmniejszenia ubóstwa energetycznego w gospodarstwach domowych, i tym samym wnoszą pozytywny wkład w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną. Do potencjalnych obszarów finansowania należą środki w zakresie efektywności energetycznej w budynkach publicznych i mieszkalnych, a także zapewnienie nowych umiejętności w celu wspierania zatrudnienia w sektorze związanym z efektywnością energetyczną.
- (34) Realizując cel 20 % efektywności energetycznej, Komisja będzie musiała monitorować skutki, jakie nowe środki będą miały dla dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych (ETS), aby utrzymać środki zachęty w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji, nagradzające za inwestowanie z myślą o obniżeniu emisji dwutlenku węgla oraz przygotowujące sektory objęte ETS na niezbędne w przyszłości innowacje.
- (35) Dyrektywa 2006/32/WE zobowiązuje państwa członkowskie do przyjęcia oraz dążenia do osiągnięcia ogólnego krajowego celu orientacyjnego w zakresie oszczędności energii w wysokości 9 % do roku 2016, który będą realizować za pomocą usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej. Wspomniana dyrektywa stanowi, że w stosownych przypadkach i w razie potrzeby po drugim planie na rzecz efektywności energetycznej, przyjętym przez państwa członkowskie, następują wnioski Komisji w sprawie dodatkowych środków obejmujących przedłużenie okresu zastosowania celów. Jeżeli sprawozdanie zawiera konkluzję, że poczyniono niewystarczające postępy w realizacji krajowych celów orientacyjnych określonych we wspomnianej dyrektywie, wnioski te odnoszą się do poziomu i charakteru celów. W ocenie skutków towarzyszącej niniejszej dyrektywie

stwierdzono, że państwa członkowskie są na właściwej drodze do osiągnięcia celu 9 %, który jest znacznie mniej ambitny, niż przyjęty w terminie późniejszym cel w zakresie oszczędności energii w wysokości 20 % na rok 2020, a zatem nie ma potrzeby rozpatrywania kwestii poziomu celów.

- (36) Mimo że niniejsza dyrektywa uchyla dyrektywę 2006/32/WE, art. 4 dyrektywy 2006/32/WE powinien być nadal stosowany do końca terminu wyznaczonego na osiągnięcie celu 9 %.
- (37) Z uwagi na fakt, że cel niniejszej dyrektywy, mianowicie osiągnięcie unijnego celu w zakresie efektywności energetycznej, czyli 20 % oszczędności energii pierwotnej do roku 2020 oraz utworzenie drogi dla dalszego zwiększenia efektywności energetycznej po roku 2020, nie zostanie osiągnięty przez państwa członkowskie jeżeli nie zostaną podjęte dodatkowe środki w zakresie efektywności energetycznej, oraz biorąc pod uwagę, że cel ten będzie łatwiejszy do osiągnięcia na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną we wspomnianym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza zakres konieczny do osiągnięcia zamierzonego celu.
- (38) Aby umożliwić dostosowanie do postępu technicznego oraz zmiany w dystrybucji źródeł energii, należy nadać Komisji prawo przyjmowania aktów na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do niektórych spraw. Szczególnie ważne będzie, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami.
- (39) Należy niezwłocznie uchylić wszystkie zasadnicze przepisy dyrektywy 2004/8/WE i dyrektywy 2006/32/WE, z wyłączeniem art. 4 ust. 1-4 oraz załączników I, III i IV do tej ostatniej. Artykuł 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcji, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią³⁴, który przewiduje zobowiązanie państw członkowskich do zamawiania jedynie produktów należących do najwyższej klasy efektywności energetycznej, również należy uchylić.
- (40) Obowiązek transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinien ograniczać się do tych przepisów, które stanowią istotną zmianę w porównaniu z dyrektywami 2004/8/WE i 2006/32/WE. Obowiązek transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika ze wspomnianych dyrektyw.
- (41) Niniejsza dyrektywa powinna pozostać bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot, zakres, definicje i cele w zakresie efektywności energetycznej

---

³⁴ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 1.

Artykuł 1
Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne ramy służące do wspierania efektywności energetycznej w Unii, co ma zapewnić osiągnięcie do roku 2020 unijnego celu 20 % oszczędności energii pierwotnej, a także utworzenie drogi dla dalszego zwiększenia efektywności energetycznej w dłuższej perspektywie.

Dyrektywa określa zasady opracowane w celu usunięcia barier na rynku energii oraz przewyżczenia nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, które ograniczają efektywność dostaw i wykorzystywania energii, a także przewiduje ustanowienie krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020.

2. Wymagania zawarte w niniejszej dyrektywie są wymaganiami minimalnymi i nie powinny powstrzymywać państw członkowskich od utrzymywania lub wprowadzania surowszych środków. Środki takie są zgodne z prawodawstwem unijnym. O przepisach krajowych przewidujących surowsze środki należy poinformować Komisję.

Artykuł 2
Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1. „energia” oznacza wszystkie formy nośników energii określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1099/2008³⁵;
2. „zużycie energii pierwotnej” oznacza zużycie krajowe brutto z wyłączeniem zastosowań pozaenergetycznych;
3. „usługa energetyczna” oznacza fizyczną korzyść, udogodnienie lub pożytek pochodzące z połączeń energii z technologiami efektywnymi energetycznie lub z działaniem, które mogą obejmować czynności, utrzymanie i kontrolę niezbędne do świadczenia usługi na podstawie umowy i które, jak zostało udowodnione, w normalnych warunkach prowadzi do sprawdzalnej i wymiernej lub możliwej do oszacowania poprawy efektywności energetycznej lub oszczędności energii pierwotnej;
4. „instytucje publiczne” oznaczają „instytucje zamawiające” w rozumieniu dyrektywy 2004/18/WE.
5. „system zarządzania energią” oznacza zbiór wzajemnie powiązanych lub wzajemnie oddziałujących elementów planu, który wyznacza cel w zakresie efektywności energetycznej oraz określa strategię osiągnięcia tego celu;
6. „strony zobowiązane” oznaczają dystrybutorów energii lub przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, objęte krajowymi systemami zobowiązanymi do efektywności energetycznej, o których mowa w art. 6;

---

³⁵ Dz.U. L 304 z 14.11.2008, s. 1.

7. „dystrybutor energii” oznacza osobę fizyczną lub prawną, w tym operatora systemu dystrybucyjnego, odpowiedzialną za przesył energii w celu jej dostarczenia do odbiorców końcowych lub do stacji dystrybucyjnych, które sprzedają energię odbiorcom końcowym;
8. „operator systemu dystrybucyjnego” oznacza „operatora systemu dystrybucyjnego” określonego w dyrektywie 2009/72/WE i dyrektywie 2009/73/WE;
9. „przedsiębiorstwo prowadzące detaliczną sprzedaż energii” oznacza osobę fizyczną lub prawną sprzedającą energię odbiorcom końcowym;
10. „odbiorca końcowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która dokonuje zakupu energii do własnego użytku;
11. „dostawca usług energetycznych” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która świadczy usługi energetyczne lub realizuje inne środki poprawy efektywności energetycznej w zakładzie lub w pomieszczeniach odbiorcy końcowego;
12. „audyt energetyczny” oznacza systematyczną procedurę pozwalającą na zdobycie odpowiedniej wiedzy o profilu istniejącego zużycia energii danego budynku lub zespołu budynków, operacji lub instalacji przemysłowej bądź handlowej lub usługi prywatnej lub publicznej, określenie i kwantyfikację możliwości opłacalnych ekonomicznie oszczędności energetycznych oraz poinformowanie o wynikach;
13. „umowa o poprawę efektywności energetycznej” oznacza umowę pomiędzy beneficjentem a dostawcą realizującym środki poprawy efektywności energetycznej, zgodnie z którą opłata za inwestycję dokonaną przez dostawcę jest powiązana z określonym w umowie poziomem poprawy efektywności energetycznej lub innym uzgodnionym kryterium efektywności energetycznej, na przykład oszczędnościami finansowymi;
14. „operator systemu przesyłowego” oznacza „operatora systemu przesyłowego” w rozumieniu dyrektyw 2009/72/WE³⁶ i 2009/73/WE³⁷;
15. „kogeneracja” oznacza równoczesne wytwarzanie energii cieplnej i energii elektrycznej lub mechanicznej w trakcie tego samego procesu;
16. „ekonomicznie uzasadnione zapotrzebowanie” oznacza zapotrzebowanie, które nie przekracza potrzeb w zakresie ciepła lub chłodzenia, i które w innej sytuacji zostałyby zaspokojone w warunkach rynkowych przy zastosowaniu procesów wytwarzania energii innych niż kogeneracja;
17. „ciepło użytkowe” oznacza ciepło wytwarzane w procesie kogeneracji w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego popytu na ogrzewanie lub chłodzenie;
18. „energia elektryczna z kogeneracji” oznacza energię elektryczną wytwarzaną w procesie skojarzonym z produkcją ciepła użytkowego i obliczoną zgodnie z metodologią określoną w załączniku I;

---

³⁶ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

³⁷ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 94.

19. „wysokosprawna kogeneracja” oznacza kogenerację spełniającą kryteria przedstawione w załączniku II;
20. „sprawność ogólna” oznacza sumę rocznej produkcji energii elektrycznej i mechanicznej oraz ciepła użytkowego podzieloną przez ilość paliwa zużytego do produkcji ciepła w procesie kogeneracji oraz do produkcji brutto energii elektrycznej i mechanicznej;
21. „stosunek energii elektrycznej do ciepła” oznacza stosunek energii elektrycznej z kogeneracji do ciepła użytkowego wytworzonych przy pełnej zdolności w trybie kogeneracji, z zastosowaniem danych eksploatacyjnych konkretnej jednostki;
22. „jednostka kogeneracji” oznacza jednostkę, która może działać w trybie kogeneracji;
23. „jednostka kogeneracji na małą skalę” oznacza jednostkę kogeneracyjną o zainstalowanej mocy poniżej 1MWe;
24. „jednostka mikrokogeneracji” oznacza jednostkę kogeneracyjną o maksymalnej mocy poniżej 50 kWe;
25. „wskaźnik intensywności zabudowy” oznacza stosunek powierzchni gruntu do powierzchni pomieszczeń w budynkach na danym terytorium;
26. „efektywny system lokalnego ogrzewania i chłodzenia” oznacza system lokalnego ogrzewania lub chłodzenia wykorzystujący co najmniej 50 % ciepła ze źródeł odnawialnych lub odpadów albo pochodzącego z kogeneracji, bądź ich kombinację, o wskaźniku energii pierwotnej, który określono w dyrektywie 2010/31/UE, wynoszącym co najmniej 0,8;
27. „istotna renowacja” oznacza renowację, której koszt przekracza 50 % kosztów inwestycji w nową porównywalną jednostkę zgodnie z decyzją 2007/74/WE, lub w przypadku której występuje konieczność aktualizacji pozwolenia udzielonego na podstawie dyrektywy 2010/75/UE.

Artykuł 3

Cele w zakresie efektywności energetycznej

1. Państwa członkowskie przyjmują krajowy cel w zakresie efektywności energetycznej wyrażony jako bezwzględny poziom zużycia energii pierwotnej w roku 2020. Podczas ustanawiania wspomnianego celu państwa członkowskie uwzględniają unijny cel w zakresie oszczędności energii w wysokości 20 %, środki przewidziane w niniejszej dyrektywie, środki przyjęte dla osiągnięcia krajowych celów w zakresie oszczędności energii przyjęte na podstawie art. 1 dyrektywy 2006/32/WE, a także inne środki poprawy efektywności energetycznej w państwach członkowskich i na poziomie Unii.
2. Do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja ocenia, czy prawdopodobne jest osiągnięcie przez Unię jej celu 20 % oszczędności energii pierwotnej do roku 2020, co wymagałoby obniżenia zużycia energii pierwotnej w UE o 368 Mtoe w 2020 r., przy uwzględnieniu sumy krajowych celów, o których mowa w ust. 1, oraz oceny, o której mowa w art. 19 ust. 4.

ROZDZIAŁ II

Efektywność wykorzystania energii

Artykuł 4

Instytucje publiczne

1. Bez uszczerbku dla art. 7 dyrektywy 2010/31/UE, państwa członkowskie dopilnowują, aby od dnia 1 stycznia 2014 r. 3 % całkowitej powierzchni pomieszczeń będących własnością instytucji publicznych było poddawane co roku renowacji w celu spełnienia co najmniej wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej ustalonych przez zainteresowane państwo członkowskie w zastosowaniu art. 4 dyrektywy 2010/31/UE. Współczynnik 3 % oblicza się w oparciu o całkowitą powierzchnię pomieszczeń w budynkach o całkowitej powierzchni użytkowej wynoszącej ponad 250 m² stanowiących własność instytucji publicznych zainteresowanego państwa członkowskiego, które na dzień 1 stycznia każdego roku, nie spełniają krajowych wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej ustalonych w zastosowaniu art. 4 dyrektywy 2010/31/UE.
2. Państwa członkowskie mogą zezwolić swoim instytucjom publicznym na zaliczenie w poczet ich rocznego wskaźnika renowacji nadwyżki powierzchni pomieszczeń w budynkach poddanej renowacji w danym roku, tak jakby poddano ją renowacji w dowolnym z dwóch poprzednich lub następnych lat.
3. Do celów ust. 1, do dnia 1 stycznia 2014 r. państwa członkowskie sporządzają i udostępniają publicznie wykaz budynków stanowiących własność ich instytucji publicznych, wskazujący:
  - a) powierzchnię pomieszczeń w m², oraz
  - b) charakterystykę energetyczną każdego budynku.
4. Państwa członkowskie zachęcają instytucje publiczne do:
  - a) przyjęcia planu na rzecz efektywności energetycznej, samodzielnego lub w ramach szerszej zakrojonej planu dotyczącego klimatu bądź środowiska, zawierającego konkretne cele w zakresie oszczędności energii, co ma na celu systematyczną poprawę efektywności energetycznej instytucji;
  - b) wprowadzenia systemu zarządzania energią w ramach wdrażania ich planu.

Artykuł 5

Dokonywanie zakupów przez instytucje publiczne

Państwa członkowskie dopilnowują, aby instytucje publiczne nabywały jedynie produkty, usługi i budynki o wysokiej charakterystyce energetycznej zgodnie z treścią załącznika III.

Artykuł 6
Systemy zobowiązujące do efektywności energetycznej

1. Każde państwo członkowskie ustanawia system zobowiązujący do efektywności energetycznej. System ten zapewnia osiągnięcie przez wszystkich dystrybutorów energii lub wszystkie przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, które prowadzą działalność na terytorium danego państwa członkowskiego, rocznych oszczędności energii równych 1,5 % ich wielkości sprzedaży energii w poprzednim roku w tym państwie członkowskim z pominięciem energii wykorzystanej w transporcie. Wspomnianą wielkość oszczędności energii strony zobowiązane osiągną wśród odbiorców końcowych.
2. Państwa członkowskie wyrażają wielkość oszczędności energii wymaganą od każdej strony zobowiązanej w kategoriach zużycia energii końcowej lub pierwotnej. Metodę wybraną w celu wyrażenia wymaganej wielkości oszczędności energii wykorzystuje się także do obliczania oszczędności zgłaszanych przez strony zobowiązane. Zastosowanie mają współczynniki konwersji podane w załączniku IV.
3. Środki ukierunkowane na oszczędności krótkoterminowe, określone w pkt 1 załącznika V, nie mogą stanowić więcej niż 10 % wielkości oszczędności energii wymaganej od każdej strony zobowiązanej i kwalifikują się do zaliczenia w poczet zobowiązania określonego w ust. 1 jedynie w przypadku połączenia ich ze środkami, do których przypisane są bardziej długotrwałe oszczędności.
4. Państwa członkowskie: dopilnowują, aby oszczędności zgłaszane przez strony zobowiązane zostały obliczone zgodnie z pkt 2 załącznika V. Tworzą one systemy kontroli, w ramach których niezależnej weryfikacji poddaje się przynajmniej statystycznie istotną część środków poprawy efektywności energetycznej wdrożonych przez strony zobowiązane.
5. W ramach systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej państwa członkowskie mogą:
  - a) włączać do nakładanych przez siebie obowiązków oszczędności wymogi uwzględniające aspekt społeczny, w tym poprzez zobowiązanie do wdrożenia środków w gospodarstwach domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym lub w mieszkaniach socjalnych;
  - b) zezwolić stronom zobowiązanym na zaliczenie w poczet swojego zobowiązania certyfikowanych oszczędności energii osiągniętych przez dostawców usług energetycznych lub inne strony trzecie; w takim przypadku ustanawiają one proces akredytacji, który jest jasno określony, przejrzysty i otwarty dla wszystkich podmiotów działających na rynku, a także jest ukierunkowany na zmniejszenie do minimum kosztów certyfikacji;
  - c) zezwolić stronom zobowiązanym na zaliczenie oszczędności osiągniętych w danym roku, tak jakby zostały one osiągnięte w dowolnym z dwóch poprzednich lub dwóch następnych lat.
6. Państwa członkowskie publikują informacje na temat oszczędności energii osiągniętych przez każdą stronę zobowiązaną oraz dane dotyczące rocznych

tendencji w zakresie oszczędności energii w ramach systemu. Do celów publikowania i weryfikacji informacji na temat osiągniętych oszczędności energii państwa członkowskie nakładają na zobowiązane strony wymóg przedkładania im co najmniej następujących danych:

- a) osiągnięte oszczędności energii;
  - b) zagregowane informacje statystyczne dotyczące ich odbiorców końcowych (wskazujące zmiany w stosunku do uprzednio przedłożonych informacji); oraz
  - c) bieżące informacje dotyczące zużycia energii przez odbiorców końcowych, w tym, w odpowiednich przypadkach, profili obciążenia, segmentacji klientów oraz lokalizacji klientów, przy czym musi zostać zachowana wiarygodność i ochrona prywatnych lub poufnych informacji handlowych zgodnie z obowiązującym prawodawstwem Unii Europejskiej.
7. Państwa członkowskie dopilnowują, aby podmioty działające na rynku powstrzymały się od wszelkich działań, które mogłyby stworzyć bariery dla popytu i świadczenia usług energetycznych oraz innych środków poprawy efektywności energetycznej, lub utrudnić rozwój rynku usług energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej, w tym od zamykania dostępu do rynku dla konkurentów lub nadużywania pozycji dominującej.
8. Państwa członkowskie mogą zwolnić z zakresu stosowania niniejszego artykułu małych dystrybutorów energii oraz małe przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii, mianowicie takie, które dystrybuują lub sprzedają mniej niż równowartość 75 GWh energii rocznie, zatrudniają mniej niż 10 osób, lub których obrót roczny bądź roczna suma bilansowa nie przekraczają 2 000 000 EUR. Do progów tych nie wlicza się energii wyprodukowanej na własne potrzeby.
9. W ramach alternatywy w stosunku do ust. 1 państwa członkowskie mogą zdecydować się na podjęcie innych środków w celu uzyskania oszczędności energii wśród odbiorców końcowych. Roczna ilość energii oszczędzonej dzięki temu podejściu jest równa ilości oszczędzonej energii wskazanej w ust. 1.
- Państwa członkowskie, które wybrały niniejszy wariant, powiadamiają Komisję, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2013 r., o alternatywnych środkach, które planują przyjąć, opisując między innymi zasady dotyczące nakładania kar, o których mowa w art. 9, oraz wykazując w jaki sposób zamierzają uzyskać wymagane oszczędności energii. Komisja może odrzucić te środki lub zasugerować zmiany w terminie 3 miesięcy od powiadomienia. W takich przypadkach alternatywne podejście nie jest stosowane przez zainteresowane państwo członkowskie do czasu, gdy Komisja wyraźnie uzna ponownie przedłożony lub zmieniony projekt przedmiotowych środków.
10. W stosownych przypadkach Komisja ustanawia w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 18 system wzajemnego uznawania oszczędności energii osiągniętych w ramach krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej. System tego rodzaju umożliwi stronom zobowiązanym zaliczenie oszczędności energii osiągniętych i certyfikowanych w danym państwie członkowskim w poczet ich zobowiązań w innym państwie członkowskim.

Artykuł 7
Audyty energetyczne i systemy zarządzania energią

1. Państwa członkowskie wspierają dostępność, dla wszystkich odbiorców końcowych, audytów energetycznych po przystępnej cenie i przeprowadzanych w sposób niezależny przez wykwalifikowanych lub akredytowanych ekspertów.

Państwa członkowskie opracowują programy zachęcające gospodarstwa domowe oraz małe i średnie przedsiębiorstwa do poddania się audytom energetycznym.

Państwa członkowskie zwracają uwagę małych i średnich przedsiębiorstw na konkretne przykłady pokazujące w jaki sposób systemy zarządzania energią mogą pomóc w ich działalności.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby przedsiębiorstwa nieuwzględnione w drugim akapicie ust. 1 zostały poddane audytowi energetycznemu przeprowadzonemu w niezależny i opłacalny ekonomicznie sposób przez wykwalifikowanych lub akredytowanych ekspertów najpóźniej do dnia 30 czerwca 2014 r. oraz co trzy lata od daty poprzedniego audytu energetycznego.
3. Audyty przeprowadzone w niezależny sposób w ramach systemów zarządzania energią lub wprowadzone na podstawie dobrowolnych umów zawartych między organizacjami zainteresowanych stron a wyznaczonym podmiotem, poddane nadzorowi zainteresowanego państwa członkowskiego lub Komisji, uważa się za spełniające wymagania określone w ust. 2.
4. Audyty energetyczne mogą być samodzielne lub stanowić część szerszej zakrojonego audytu środowiskowego.

Artykuł 8
Opomiarowanie oraz przejrzystość informacji w rachunkach

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby końcowym odbiorcom energii elektrycznej, gazu ziemnego, centralnego ogrzewania lub chłodzenia oraz ciepłej wody użytkowej zapewniono możliwość korzystania z indywidualnych liczników, które dokonują dokładnych pomiarów i umożliwiają odczytanie swojego rzeczywistego zużycia energii, a także informują o rzeczywistym czasie korzystania z energii, zgodnie z załącznikiem VI.

W przypadku gdy państwa członkowskie wdrażają rozpowszechnianie inteligentnych liczników przewidziane w dyrektywach 2009/72/WE i 2009/73/WE dotyczących rynków energii elektrycznej i gazu ziemnego, dopilnowują one, aby cele w zakresie efektywności energetycznej oraz korzyści osiągane przez odbiorców końcowych były w pełni uwzględniane przy ustalaniu minimalnych funkcji liczników oraz zobowiązań nakładanych na uczestników rynku.

W przypadku energii elektrycznej i na wniosek odbiorcy końcowego operatorzy liczników dopilnowują, aby licznik był w stanie dokonać rozliczeń z uwzględnieniem energii elektrycznej wytwarzanej w pomieszczeniach odbiorcy końcowego i wysyłanej do sieci. Państwa członkowskie gwarantują, że jeżeli odbiorcy końcowi zwrócą się z takim wnioskiem, dane pomiarowe dotyczące ich

produkcji lub zużycia energii w czasie rzeczywistym będą udostępniane stronie trzeciej działającej w imieniu odbiorcy końcowego.

W przypadku ogrzewania i chłodzenia, gdy są one dostarczane do budynku z sieci lokalnego ogrzewania, na wejściu do budynku instaluje się ciepłomierz. W budynkach wielorodzinnych instaluje się także indywidualne liczniki zużycia ciepła w celu dokonania pomiaru zużycia ciepła lub chłodzenia w każdym mieszkaniu. W przypadku gdy zastosowanie indywidualnych liczników zużycia ciepła nie jest technicznie wykonalne, w celu dokonania pomiarów zużycia ciepła na każdym kaloryferze stosuje się indywidualne podzielniki kosztów ciepła zgodnie ze specyfikacjami w załączniku VI (pkt 1.2).

Państwa członkowskie wprowadzają zasady dotyczące podziału kosztów związanych ze zużyciem ciepła w budynkach wielorodzinnych, do których dostarczane jest centralne ogrzewanie lub chłodzenie. Zasady takie powinny obejmować wytyczne w sprawie współczynników korekcyjnych, tak by odzwierciedlić parametry budynku, np. przenoszenie ciepła pomiędzy mieszkaniami.

2. Oprócz zobowiązań wynikających z dyrektywy 2009/72/WE i dyrektywy 2009/73/WE i dotyczących rozliczeń, państwa członkowskie zapewniają, nie później niż do dnia 1 stycznia 2015 r., że rozliczenia są dokładne oraz oparte są na rzeczywistym zużyciu, w odniesieniu do wszystkich sektorów objętych zakresem niniejszej dyrektywy, w tym dystrybutorów energii, operatorów systemów dystrybucyjnych oraz przedsiębiorstw prowadzących detaliczną sprzedaż energii, zgodnie z minimalną częstotliwością określoną w załączniku VI (pkt 2.1). Odbiorcom końcowym wraz z rachunkiem udostępniane są odpowiednie informacje pozwalające na całościowe zapoznanie się z bieżącymi kosztami energii, zgodnie z załącznikiem VI (pkt 2.2).

Państwa członkowskie dopilnowują, aby odbiorcom końcowym zaoferowano wybór dotyczący otrzymywania rachunków w wersji elektronicznej lub papierowej, a także umożliwiono łatwy dostęp do uzupełniających informacji umożliwiających samodzielne sprawdzenie zużycia w przeszłości, zgodnie z załącznikiem VI (pkt 1.1).

Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, zgodnie z którym na wniosek odbiorców końcowych informacje dotyczące ich rozliczeń energii i zużycia w przeszłości są udostępniane dostawcy usług energetycznych wyznaczonemu przez odbiorcę końcowego.

3. Informacje pochodzące z opomiarowania i rozliczeń indywidualnego zużycia energii, jak również inne informacje wymienione w ust. 1, 2 i 3 oraz w załączniku VI, są przekazywane odbiorcom końcowym nieodpłatnie.

Artykuł 9 **Kary**

Państwa członkowskie określają przepisy dotyczące kar nakładanych w przypadku nieprzestrzegania przepisów krajowych przyjętych na podstawie art. 6-8, a także podejmują środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Najpóźniej do dnia [12 miesięcy po wejściu w życie niniejszej

dyrektywy] państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję, a następnie bezzwłocznie powiadamiają ją o wszystkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

ROZDZIAŁ III **Efektywność dostaw energii**

Artykuł 10

Promowanie efektywności ogrzewania i chłodzenia

1. Do dnia 1 stycznia 2014 r. państwa członkowskie ustanawiają krajowy plan w zakresie ogrzewania i chłodzenia w celu rozwijania potencjału zastosowania wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia, zawierający informacje określone w załączniku VII, i zawiadamiają o nim Komisję. Plany są aktualizowane oraz zgłaszane Komisji co pięć lat. Państwa członkowskie dopilnowują, za pomocą swoich ram regulacyjnych, aby krajowe plany w zakresie ogrzewania i chłodzenia były uwzględniane w lokalnych i regionalnych planach rozwoju, w tym w planach zagospodarowania przestrzennego miast i wsi, a także spełniały kryteria projektowania przedstawione w załączniku VII.
2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania na rzecz rozbudowy efektywnej infrastruktury systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia w celu ich dostosowania do rozwoju wysokosprawnej kogeneracji oraz wykorzystania ogrzewania i chłodzenia z ciepła odpadowego oraz odnawialnych źródeł energii zgodnie z ust. 1, 3, 6 i 7. Przy dokonywaniu rozbudowy systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia państwa członkowskie w możliwie szerokim zakresie dokonują wyboru wysokosprawnej kogeneracji zamiast wytwarzania samego ciepła.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby wszystkie nowe instalacje elektrociepłownicze o całkowitej mocy ciepła doprowadzonego większej niż 20 MW:
  - a) posiadały wyposażenie umożliwiające odzyskiwanie ciepła odpadowego przy użyciu wysokosprawnej jednostki kogeneracji, oraz
  - b) były zlokalizowane w miejscu, w którym ciepło odpadowe może być wykorzystane w punktach zapotrzebowania na ciepło.

Państwa członkowskie przyjmują kryteria udzielania zezwoleń określone w art. 7 dyrektywy 2009/72/WE, lub równoważne kryteria dopuszczenia, w celu dopilnowania, aby wypełnione zostały przepisy pierwszego akapitu. Państwa członkowskie dopilnowują w szczególności, aby lokalizacja nowych instalacji uwzględniała dostępność odpowiedniego obciążenia cieplnego do celów kogeneracji zgodnie z załącznikiem VIII.

4. Państwa członkowskie mogą określić warunki wyłączenia z przepisów ust. 3, gdy:
  - a) warunki progowe związane z dostępnością obciążenia cieplnego, określone w pkt 1 załącznika VIII, nie zostały spełnione;
  - b) wymóg określony w ust. 3 lit. b), związany z lokalizacją instalacji, nie może być spełniony w związku z potrzebą zlokalizowania instalacji w pobliżu

składowiska geologicznego dopuszczonego na podstawie dyrektywy 2009/31/WE; lub

- c) analiza kosztów i korzyści wykazuje, że koszty przewyższają korzyści w porównaniu z pełnymi kosztami cyklu użytkowania, w tym inwestycji w infrastrukturę, związanymi z dostarczaniem takiej samej ilości energii elektrycznej i ciepła przy uwzględnieniu oddzielnego ogrzewania lub chłodzenia.

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wspomniane warunki do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja może odrzucić te warunki lub zasugerować zmiany w terminie 6 miesięcy od powiadomienia. W takich przypadkach warunki zwolnienia nie są stosowane przez zainteresowane państwo członkowskie do czasu, gdy Komisja wyraźnie uzna ponownie przedłożone lub zmienione warunki.

- 5. Państwa członkowskie dopilnowują, aby krajowe akty wykonawcze w sprawie planowania przestrzennego miast i wsi były dostosowane do kryteriów udzielania zezwoleń określonych w ust. 3, a także zgodne z krajowymi planami w zakresie ogrzewania i chłodzenia, o których mowa w ust. 1.
- 6. Państwa członkowskie dopilnowują, aby w każdym przypadku, gdy istniejąca instalacja wytwórcza energii elektrycznej o całkowitej nominalnej mocy ciepła doprowadzonego większej niż 20 MW jest poddawana istotnej renowacji, lub gdy zgodnie z art. 21 dyrektywy 2010/75/WE jej pozwolenie jest aktualizowane, przekształcenie w celu umożliwienia jej eksploatacji w charakterze wysokosprawnej instalacji kogeneracyjnej jest ustalone jako warunek w nowym lub zaktualizowanym pozwoleniu lub licencji, pod warunkiem, że instalacja jest zlokalizowana w miejscu, w którym ciepło odpadowe może być wykorzystane w punktach zapotrzebowania na ciepło zgodnie z pkt 1 załącznika VIII.

Wyposażenie instalacji wytwórczych energii elektrycznej w obiekty do wychwytywania i składowania dwutlenku węgla nie jest uważane za renowację do celów niniejszych przepisów.

- 7. Państwa członkowskie mogą określić warunki wyłączenia z przepisów ust. 6, gdy:
  - a) warunki progowe związane z dostępnością obciążenia cieplnego, określone w pkt 1 załącznika VIII, nie zostały spełnione, lub
  - b) analiza kosztów i korzyści wykazuje, że koszty przewyższają korzyści w porównaniu z pełnymi kosztami cyklu użytkowania, w tym inwestycji w infrastrukturę, związanymi z dostarczaniem takiej samej ilości energii elektrycznej i ciepła przy uwzględnieniu oddzielnego ogrzewania lub chłodzenia.

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wspomniane warunki do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja może odrzucić te warunki lub zasugerować zmiany w terminie 6 miesięcy od powiadomienia. W takich przypadkach warunki zwolnienia nie są stosowane przez zainteresowane państwo członkowskie do czasu, gdy Komisja wyraźnie uzna ponownie przedłożone lub zmienione warunki.

8. Państwa członkowskie przyjmują kryteria udzielania zezwoleń lub równoważne kryteria dopuszczenia w celu dopilnowania, aby instalacje przemysłowe o całkowitej mocy ciepła doprowadzonego większej niż 20 MW wytwarzające ciepło odpadowe, które są budowane lub poddawane istotnej renowacji po [dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy] wychwytywały i wykorzystywały swoje ciepło odpadowe.

Państwa członkowskie ustanawiają mechanizmy w celu zapewnienia podłączenia wspomnianych instalacji do sieci lokalnego ogrzewania i chłodzenia. Mogą one zobowiązywać wspomniane instalacje do ponoszenia opłat za podłączenie oraz kosztów rozbudowy sieci lokalnego ogrzewania i chłodzenia w celu przesłania ich ciepła do odbiorców.

Państwa członkowskie mogą określić warunki wyłączenia z przepisów zawartych w pierwszym akapicie, gdy:

- a) warunki progowe związane z dostępnością obciążenia cieplnego, określone w pkt 2 załącznika VIII, nie zostały spełnione, lub
- b) analiza kosztów i korzyści wykazuje, że koszty przewyższają korzyści w porównaniu z pełnymi kosztami cyklu użytkowania, w tym inwestycji w infrastrukturę, związanymi z dostarczaniem takiej samej ilości ciepła przy uwzględnieniu oddzielnego ogrzewania lub chłodzenia.

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wspomniane warunki do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja może odrzucić te warunki lub zasugerować zmiany w terminie 6 miesięcy od powiadomienia. W takich przypadkach warunki zwolnienia nie są stosowane przez zainteresowane państwo członkowskie do czasu, gdy Komisja wyraźnie uzna ponownie przedłożone lub zmienione warunki.

9. Komisja ustanawia do dnia 1 stycznia 2013 r., w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 18, metodologię do celów analizy kosztów i korzyści, o której mowa w ust. 4 lit. c), ust. 7 lit. b) i ust. 8 lit. b).
10. Na podstawie zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności, o których mowa w załączniku II lit. f), państwa członkowskie dopilnowują, aby pochodzenie energii wytworzonej w procesie wysokosprawnej kogeneracji było zagwarantowane zgodnie z obiektywnymi, przejrzystymi i niedyskryminującymi kryteriami określonymi przez każde państwo członkowskie. Państwa członkowskie dopilnowują, aby wspomniana gwarancja pochodzenia spełniała wymogi i zawierała co najmniej informacje określone w załączniku IX.

Państwa członkowskie uznają wzajemnie swoje gwarancje pochodzenia, wyłącznie jako dowód na potwierdzenie informacji określonych w niniejszym ustępie. Wszelka odmowa uznania gwarancji pochodzenia za taki dowód, w szczególności z przyczyn związanych z zapobieganiem nadużyciom finansowym, musi się opierać na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriach. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji wspomnianą odmowę wraz z jej uzasadnieniem. W przypadku odmowy uznania gwarancji pochodzenia Komisja może przyjąć decyzję zmuszającą stronę odmawiającą do uznania gwarancji, szczególnie w obliczu zastosowania obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriów, na podstawie których takie uznanie następuje.

Komisja jest uprawniona do dokonania, w drodze aktu delegowanego zgodnie z art. 18, przeglądu zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności określonych w decyzji Komisji [numer decyzji] na podstawie decyzji 2004/8/WE, po raz pierwszy w terminie do dnia 1 stycznia 2015 r., a następnie co dziesięć lat.

11. Państwa członkowskie dopilnowują, aby wszelkie dostępne wsparcie dla kogeneracji było uzależnione od energii elektrycznej wytwarzanej i pochodzącej z wysokosprawnej kogeneracji oraz od ciepła odpadowego efektywnie wykorzystywanego w celu osiągnięcia oszczędności energii pierwotnej. Nie rozróżniają one między energią elektryczną zużywaną na miejscu a energią elektryczną wysyłaną do sieci. Społeczne poparcie dla kogeneracji oraz wytwarzania i sieci lokalnego ogrzewania podlega w stosownych przypadkach zasadom dotyczącym pomocy państwa.

Artykuł 11 **Przetwarzanie energii**

Państwa członkowskie sporządzają wykaz danych zgodnie z załącznikiem X w odniesieniu do wszystkich instalacji podejmujących się spalania paliw o całkowitej nominalnej mocy ciepła doprowadzonego wynoszącej co najmniej 50 MW, oraz instalacji podejmujących się rafinowania oleju mineralnego i gazu na ich terytorium. Wykaz ten jest aktualizowany co trzy lata. Roczne dane dotyczące instalacji, zawarte we wspomnianych wykazach, udostępnia się Komisji na żądanie. Państwa członkowskie uwzględniają w sprawozdaniach, o których mowa w art. 19 ust. 2, nieopatrzone klauzulą poufności streszczenie zawierające zagregowane informacje z wykazów.

Artykuł 12 **Przesył i dystrybucja energii**

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby krajowe organy regulacyjne sektora energetycznego należycie uwzględniały efektywność energetyczną w swoich decyzjach dotyczących eksploatacji infrastruktury gazowej i elektroenergetycznej. Dopilnowują one w szczególności, aby taryfy sieciowe i regulacje dotyczące sieci dostarczały operatorom sieci środków zachęcających do oferowania użytkownikom sieci usług systemowych, umożliwiających im wprowadzanie środków poprawy efektywności energetycznej w kontekście systematycznego wdrażania inteligentnych sieci.

Państwa członkowskie dopilnowują, aby regulacje dotyczące sieci oraz taryfy sieciowe, ustanowione lub zatwierdzone przez organy regulacyjne sektora energetycznego, spełniały kryteria określone w załączniku XI przy uwzględnieniu wytycznych i kodeksów opracowanych zgodnie z rozporządzeniem 714/2009 i rozporządzeniem 715/2009.

2. Państwa członkowskie w terminie do dnia 30 czerwca 2013 r. przyjmują plany:
  - a) zawierające ocenę potencjału w zakresie efektywności energetycznej ich infrastruktur gazowych, elektroenergetycznych oraz lokalnego ogrzewania i chłodzenia, zwłaszcza w odniesieniu do przesyłu, dystrybucji, zarządzania

obciążeniem i interoperacyjności, a także podłączenia do instalacji wytwórczych energii;

- b) określające konkretne środki i inwestycje na rzecz wprowadzenia opłacalnej ekonomicznie poprawy efektywności energetycznej w infrastrukturze sieciowej, wraz ze szczegółowym harmonogramem ich wprowadzenia.
3. Państwa członkowskie mogą zagwarantować możliwość uwzględnienia w systemach i taryfach aspektu społecznego w odniesieniu do przesyłu i dystrybucji energii sieciowej, pod warunkiem, że jakikolwiek negatywny wpływ tych elementów na system przesyłu i dystrybucji energii będzie sprowadzony do niezbędnego minimum i że wpływ ten nie jest nieproporcjonalny do osiąganego celu społecznego.
4. Państwa członkowskie zapewniają usunięcie z taryf w zakresie przesyłu i dystrybucji energii środków zachęcających, które niepotrzebnie zwiększają ilość dystrybuowanej lub przesyłanej energii. W tym względzie, zgodnie z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2009/72/WE oraz art. 3 ust. 2 dyrektywy 2009/73/WE, państwa członkowskie mogą nałożyć obowiązki świadczenia usług publicznych związanych z efektywnością energetyczną na przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorach energii elektrycznej i gazu.
5. Państwa członkowskie dopilnowują, aby stosownie do wymogów dotyczących zachowania niezawodności i bezpieczeństwa sieci, w oparciu o przejrzyste i niedyskryminujące kryteria określone przez właściwe organy krajowe, operatorzy systemów przesyłowych oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych na ich terytorium:
- a) gwarantowali przesył i dystrybucję energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;
  - b) zapewniali energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji priorytetowy lub gwarantowany dostęp do sieci;
  - c) w przypadku dysponowania instalacjami wytwórczymi energii elektrycznej zapewniali priorytetowy przesył i dystrybucję energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji.

Oprócz zobowiązań ustanowionych w pierwszym akapicie, operatorzy systemów przesyłowych oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych powinni spełniać wymogi określone w załączniku XII.

Państwa członkowskie mogą szczególnie ułatwiać podłączenie do systemu sieci elektroenergetycznych energii elektrycznej wytworzonej w procesie wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji na małą skalę i jednostkach mikrokogeneracji.

6. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie działania w celu dopilnowania, aby operatorzy wysokosprawnych jednostek kogeneracji byli w stanie zaoferować usługi bilansowania oraz inne usługi operacyjne na poziomie operatorów systemów przesyłowych lub operatorów systemów dystrybucyjnych, jeżeli jest to zgodne z trybem eksploatacji wysokosprawnej instalacji kogeneracyjnej. Operatorzy systemów przesyłowych i operatorzy systemów dystrybucyjnych dopilnowują, aby

wspomniane usługi wchodziły w skład przetargu na usługi, który jest przejrzysty i dostępny do celów kontroli.

W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą zobowiązać operatorów sieci przesyłowych i operatorów sieci dystrybucyjnych, aby zachęcali oni, poprzez obniżanie opłat za podłączenie i za korzystanie z systemu, do lokalizowania wysokosprawnych jednostek kogeneracji w pobliżu obszarów zapotrzebowania.

7. Państwa członkowskie mogą zezwolić producentom energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, którzy wyrażają chęć podłączenia do sieci elektroenergetycznej, na ogłoszenie zaproszenia do składania ofert na roboty przyłączeniowe.

ROZDZIAŁ IV ***Przepisy horyzontalne***

Artykuł 13 ***Dostępność systemów certyfikacji***

1. Mając na względzie osiągnięcie wysokiego poziomu kompetencji technicznych, obiektywności i wiarygodności, państwa członkowskie dopilnowują, aby do dnia 1 stycznia 2014 r. systemy certyfikacji lub równoważne systemy kwalifikacji były dostępne dla dostawców usług energetycznych, audytów energetycznych oraz środków poprawy efektywności energetycznej, w tym dla instalatorów elementów budynków określonych w art. 2 ust. 9 dyrektywy 2010/31/UE.
2. Państwa członkowskie udostępniają publicznie systemy certyfikacji lub równoważne systemy kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, a także współpracują między sobą i z Komisją przy porównywaniu oraz uznawaniu systemów.

Artykuł 14 ***Usługi energetyczne***

Państwa członkowskie wspierają rynek usług energetycznych oraz dostęp małych i średnich przedsiębiorstw do tego rynku poprzez:

- a) publiczne udostępnianie, sprawdzanie i regularne aktualizowanie wykazu dostępnych dostawców usług energetycznych oraz oferowanych przez nich usług energetycznych;
- b) udostępnianie wzorów w zakresie umów o poprawę efektywności energetycznej w sektorze publicznym; wzory te obejmują przynajmniej pozycje wymienione w załączniku XIII;
- c) upowszechnianie informacji na temat dostępnych umów na usługi energetyczne oraz klauzul, które należy uwzględnić w takich umowach w celu zagwarantowania oszczędności energii i przestrzegania praw odbiorców końcowych;
- d) zachęcanie do prac w zakresie rozwoju dobrowolnych znaków jakości;

- e) upowszechnianie informacji na temat instrumentów finansowych, środków zachęcających, dotacji i kredytów na wspieranie projektów w zakresie usług energetycznych.

Artykuł 15

Inne środki na rzecz promowania efektywności energetycznej

1. Państwa członkowskie oceniają oraz podejmują niezbędne działania w celu usunięcia regulacyjnych i pozaregulacyjnych barier na drodze do efektywności energetycznej, zwłaszcza w odniesieniu do:
  - a) rozdziału środków zachęcających pomiędzy właściciela i najemcę budynku lub pomiędzy właścicieli, w celu dopilnowania, aby strony te nie były zniechęcane do dokonywania inwestycji na rzecz poprawy efektywności, których w innym wypadku dokonałyby, faktem, że nie uzyskają indywidualnie pełnych korzyści, lub brakiem zasad dotyczących dzielenia pomiędzy nich kosztów i korzyści;
  - b) przepisów prawnych i regulacyjnych oraz praktyk administracyjnych dotyczących dokonywania zakupów przez instytucje publiczne oraz sporządzania budżetu i rachunkowości w ujęciu rocznym, w celu dopilnowania, aby poszczególne instytucje publiczne nie były zniechęcane do dokonywania inwestycji na rzecz poprawy efektywności.

Wspomniane działania na rzecz usunięcia barier mogą obejmować udostępnianie środków zachęcających, uchylanie lub zmianę przepisów prawnych bądź regulacyjnych, lub przyjmowanie wytycznych oraz komunikatów wyjaśniających. Działania te można połączyć z zapewnieniem kształcenia, szkoleń oraz szczegółowych informacji i pomocy technicznej w zakresie efektywności energetycznej.

2. Ocena barier i działań, o których mowa w ust. 1, zgłasza się Komisji w pierwszym sprawozdaniu uzupełniającym, o którym mowa w art. 19 ust. 2.

Artykuł 16

Współczynniki konwersji

Do celów porównywania oszczędności energii oraz konwersji do porównywalnej jednostki zastosowanie mają współczynniki konwersji zamieszczone w załączniku IV, chyba że możliwe jest uzasadnienie wykorzystania innych współczynników konwersji.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Akty delegowane i dostosowywanie załączników

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 18 w celu ustanowienia systemu wzajemnego uznawania oszczędności energii osiągniętych w

ramach krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej, o których mowa w art. 6 ust. 9.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 18 w celu ustanowienia metodologii do celów analizy kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10 ust. 9.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 18 w celu dokonania przeglądu zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności, o której mowa w art. 10 ust. 10. akapit trzeci.

2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 18 w celu dostosowania wartości, metod obliczeniowych, domyślnego współczynnika energii pierwotnej oraz wymogów zamieszczonych w załącznikach I-XV do postępu technicznego, oraz w celu dostosowania wymagań zamieszczonych w załączniku III do warunków konkurencji.

Artykuł 18

Korzystanie z prawa do przyjmowania aktów delegowanych

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia, o których mowa w art. 17, przekazuje się Komisji na czas nieokreślony od dnia [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy].
3. Parlament Europejski lub Rada mogą w dowolnym momencie odwołać przekazane uprawnienia, o których mowa w art. 17. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna po opublikowaniu decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 17 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy Parlament Europejski lub Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie 2 miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też gdy przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o 2 miesiące.

Artykuł 19
Przegląd i monitorowanie wdrażania

1. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie składają sprawozdania w sprawie postępów osiągniętych w realizacji krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej, zgodnie z załącznikiem XIV (część 1).
2. Do dnia 30 kwietnia 2014 r., a następnie co trzy lata, państwa członkowskie przedkładają sprawozdania uzupełniające zawierające informacje dotyczące krajowych polityk w zakresie efektywności energetycznej, planów działania, programów lub środków wdrożonych bądź zaplanowanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym w celu poprawy efektywności energetycznej przy uwzględnieniu osiągnięcia krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej, o których mowa w art. 3 ust. 1. Sprawozdania należy uzupełnić o zaktualizowane szacunki spodziewanego całkowitego zużycia energii pierwotnej w roku 2020, jak również o szacunkowe poziomy zużycia energii pierwotnej w sektorach wskazanych w załączniku XIV (część 1).

Komisja przedstawia – nie później niż do dnia 1 stycznia 2014 – wzór przedstawiający zalecany format sprawozdań uzupełniających. Wzór ten jest przyjmowany zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 20 ust. 2. Sprawozdania uzupełniające w każdym przypadku uwzględniają informacje określone w załączniku XIV.

3. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, mogą wchodzić w skład krajowych programów reform, o których mowa w rozporządzeniu Rady 2010/410/UE.
4. Komisja dokonuje oceny rocznych sprawozdań i sprawozdań uzupełniających, a także szacuje zakres, w jakim państwa członkowskie poczyniły postępy w kierunku osiągnięcia krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej wymaganych na podstawie art. 3 ust. 1, a także w kierunku wdrożenia niniejszej dyrektywy. Komisja przesyła swoją ocenę do Parlamentu Europejskiego i Rady. W oparciu o swoją ocenę sprawozdań Komisja może wystosować zalecenia skierowane do państw członkowskich.
5. Ocena Komisji dotycząca pierwszego sprawozdania uzupełniającego obejmuje ocenę poziomów efektywności energetycznej istniejących i nowych instalacji podejmujących się spalania paliw o całkowitej nominalnej mocy ciepła doprowadzonego wynoszącej co najmniej 50 MW, oraz instalacji podejmujących się rafinowania oleju mineralnego i gazu, uwzględniającą odpowiednie najlepsze dostępne techniki, opracowane zgodnie z dyrektywą 2010/75/UE i dyrektywą 2008/1/WE. W przypadku gdy ocena ta stwierdza istotne rozbieżności pomiędzy rzeczywistymi poziomami efektywności energetycznej wspomnianych instalacji i poziomami związanymi ze stosowaniem odpowiednich najlepszych dostępnych technik, Komisja proponuje, w stosownych przypadkach, wymogi na rzecz poprawy poziomów efektywności energetycznej osiąganych przez wspomniane instalacje, lub żeby wykorzystanie takiego rodzaju technik stanowiło w przyszłości warunek wydania pozwolenia dla nowych instalacji oraz dokonania okresowego przeglądu pozwoleń dla istniejących instalacji.

Komisja monitoruje także skutki wdrożenia niniejszej dyrektywy dla dyrektywy 2003/87/WE, dyrektywy 2009/28/WE oraz dyrektywy 2010/31/WE.

6. Państwa członkowskie przedkładają Komisji w terminie do 30 listopada każdego roku statystykę dotyczącą krajowego wytwarzania energii elektrycznej i ciepła z nisko- i wysokosprawnej kogeneracji, zgodnie z metodologią przedstawioną w załączniku I, w odniesieniu do całkowitych zdolności wytwórczych ciepła i energii elektrycznej. Przedkładają one również roczną statystykę dotyczącą mocy wytwórczych ciepła i energii elektrycznej w procesie kogeneracji oraz paliw do celów kogeneracji, jak również dotyczącą mocy i wytwarzania w zakresie systemów lokalnego ogrzewania i chłodzenia, w odniesieniu do całkowitych mocy wytwórczych ciepła i energii elektrycznej. Państwa członkowskie przedkładają statystykę dotyczącą oszczędności energii pierwotnej osiągniętych dzięki zastosowaniu kogeneracji zgodnie z metodologią przedstawioną w załączniku II.
7. Do dnia 30 czerwca 2014 r. Komisja przedkłada ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 2, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, a następnie, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy ustanawiający obowiązkowe cele krajowe.
8. Do dnia 30 czerwca 2018 r. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie wdrożenia art. 6. W następstwie wspomnianego sprawozdania należy zaproponować, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy w odniesieniu do co najmniej jednego z poniższych celów:
  - a) zmiany współczynnika oszczędności określonego w art. 6 ust. 1;
  - b) ustanowienia dodatkowych wspólnych wymogów, w szczególności w zakresie kwestii, o których mowa w art. 6 ust. 5;
9. Do dnia 30 czerwca 2018 r. Komisja dokonuje oceny postępów dokonanych przez państwa członkowskie w usuwaniu barier regulacyjnych i pozaregulacyjnych, o których mowa w art. 15 ust. 1.; w stosownych przypadkach po dokonaniu tej oceny Komisja przedstawi wniosek ustawodawczy.
10. Komisja udostępnia publicznie sprawozdania, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 20

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet.
2. W przypadku odwołania do niniejszego ustępu stosuje się art. 3, 4 i 9 rozporządzenia (UE) nr 182/2011, uwzględniając przepisy art. 11 tego rozporządzenia.

Artykuł 21

Uchylenie

Dyrektywa 2006/32/WE traci moc z dniem [data terminu transpozycji niniejszej dyrektywy] z wyłączeniem art. 4 ust. 1-4 i załączników I, III oraz IV, bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów jej transpozycji do prawa krajowego. Artykuł 4

ust. 1-4 oraz załączniki I, III i IV do dyrektywy 2006/32/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2017 r.

Dyrektywa 2004/8/WE traci moc z dniem [data terminu transpozycji niniejszej dyrektywy] bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów jej transpozycji do prawa krajowego.

Artykuł 9 ust. 1 i 2 dyrektywy 2010/30/UE traci moc z dniem [data terminu transpozycji niniejszej dyrektywy].

Odesłania do dyrektywy 2006/32/WE i dyrektywy 2004/8/WE traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XV.

Artykuł 22 **Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia [12 miesięcy po wejściu w życie niniejszej dyrektywy]. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 23 **Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 24 **Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Ogólne zasady obliczania ilości energii elektrycznej z kogeneracji

CZĘŚĆ I. Zasady ogólne

Wartości stosowane do obliczania ilości energii elektrycznej z kogeneracji określone są na podstawie przewidywanego lub rzeczywistego funkcjonowania jednostki w normalnych warunkach użytkowania. Dla jednostek mikrokogeneracji obliczenie to może być wykonane na podstawie wartości certyfikowanych.

- a) Produkcję energii elektrycznej z kogeneracji uważa się za równą całkowitej rocznej produkcji energii elektrycznej wytworzonej przez daną jednostkę, mierzonej na wyjściu głównych generatorów.
- (i) w jednostkach kogeneracji typu b), d), e), f), g) i h), o których mowa w części II, o ogólnej rocznej sprawności ustalonej przez państwa członkowskie na poziomie co najmniej 75 %; oraz
  - (ii) w jednostkach kogeneracji typu a) i c), o których mowa w części II, o ogólnej rocznej sprawności ustalonej przez państwa członkowskie na poziomie co najmniej 80 %.
- b) W jednostkach kogeneracji o ogólnej rocznej sprawności poniżej wartości wymienionej w lit. a) pkt (i) (jednostki kogeneracji typu b), d), e), f), g) i h), o których mowa w części II) lub o ogólnej rocznej sprawności poniżej wartości wymienionej w lit. a) pkt (ii) (jednostki kogeneracji typu a) i c), o których mowa w części II), kogeneracja obliczana jest według następującego wzoru:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} * C$$

gdzie:

E_{CHP} oznacza ilość energii elektrycznej z kogeneracji;

C oznacza stosunek energii elektrycznej do ciepła;

H_{CHP} oznacza ilość ciepła użytkowego z kogeneracji (obliczanego w tym celu jako całkowita produkcja ciepła pomniejszona o wszelkie ciepło wyprodukowane w oddzielnych kotłach lub poprzez upust pary świeżej z wytwornicy pary przed turbiną).

Obliczanie energii elektrycznej z kogeneracji musi być oparte na rzeczywistym stosunku energii elektrycznej do ciepła. Jeżeli rzeczywisty stosunek energii elektrycznej do ciepła jest nieznan, w przypadku jednostek typu a), b), c), d) i e), o których mowa w części II, można zastosować następujące wartości domyślne, pod warunkiem że wyliczona ilość energii elektrycznej z kogeneracji jest niższa lub równa całkowitej produkcji energii elektrycznej tej jednostki:

Typ jednostki	Wartość domyślna stosunku energii elektrycznej do ciepła C
turbina gazowa w układzie kombinowanym z odzyskiem ciepła;	0,95
Turbina parowa przeciwprężna	0,45
turbina parowa upustowo- kondensacyjna;	0,45
turbina gazowa z odzyskiem ciepła;	0,55
silnik spalinowy;	0,75

Jeżeli państwa członkowskie wprowadzają domyślne wartości stosunku energii elektrycznej do ciepła dla jednostek typu f), g), h), i), j) i k), o których mowa w części II, wartości te są publikowane i podawane do wiadomości Komisji.

- d) Jeżeli część energii zawartej w użytym do procesu kogeneracji paliwie jest odzyskiwana w postaci substancji chemicznych i wprowadzana ponownie do użytku, część tę można odjąć od ilości energii zawartej w paliwie i wprowadzonej do układu przed obliczeniem ogólnej sprawności, według zasad przedstawionych w lit. a) i b).
- e) Państwa członkowskie mogą określić stosunek energii elektrycznej do ciepła jako stosunek energii elektrycznej do ciepła użytkowego podczas działania w trybie kogeneracji przy niższej mocy jednostki wytwórczej z zastosowaniem danych eksploatacyjnych konkretnej jednostki.
- f) Państwa członkowskie mogą stosować okresy sprawozdawcze inne niż rok do celów obliczeń dokonywanych według lit. a) i b).

CZĘŚĆ II. Technologie kogeneracyjne objęte niniejszą dyrektywą:

- a) turbina gazowa w układzie kombinowanym z odzyskiem ciepła;
- b) turbina parowa przeciwprężna;
- c) turbina parowa upustowo- kondensacyjna;
- d) turbina gazowa z odzyskiem ciepła;

- e) silnik spalinowy;
- f) mikroturbiny;
- g) silniki Stirlinga;
- h) ogniwa paliwowe;
- (i) silniki parowe;
- j) organiczny obieg Rankine'a;
- k) pozostałe rodzaje technologii lub ich kombinacje spełniające definicję przedstawioną w art. 2 ust. 19.

CZĘŚĆ III. Szczegółowe zasady

Przy wdrażaniu i stosowaniu ogólnych zasad obliczania ilości energii elektrycznej z kogeneracji państwa członkowskie korzystają z wytycznych ustanowionych decyzją 2008/952/WE³⁸.

---

³⁸ Dz.U. L 338 z 17.12.2008, s. 55.

ZAŁĄCZNIK II
Metodologia określania sprawności procesu kogeneracji

Wartości stosowane do obliczania sprawności kogeneracji i oszczędności w energii pierwotnej określone są na podstawie przewidywanego lub rzeczywistego funkcjonowania jednostki w normalnych warunkach użytkowania.

a) *Wysokosprawna kogeneracja*

Do celów niniejszej dyrektywy wysokosprawna kogeneracja powinna spełniać następujące kryteria:

- produkcja kogeneracyjna w jednostkach kogeneracji powinna zapewnić oszczędności w energii pierwotnej obliczone według lit. b) w wysokości co najmniej 10 % w porównaniu z wartościami referencyjnymi dla rozdzielonej produkcji ciepła i energii elektrycznej;
- produkcja w jednostkach kogeneracji na małą skalę i jednostkach mikrokogeneracji zapewniająca oszczędności w energii pierwotnej może kwalifikować się jako wysokosprawna kogeneracja.

b) *Obliczanie oszczędności w energii pierwotnej*

Wielkość oszczędności w energii pierwotnej uzyskanych dzięki produkcji kogeneracyjnej określonej zgodnie z załącznikiem I oblicza się według następującego wzoru:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right) \times 100 \%$$

gdzie:

PES oznacza oszczędności w energii pierwotnej;

CHP H_{η} oznacza sprawność cieplną produkcji kogeneracyjnej definiowaną jako roczna produkcja ciepła użytkowego podzielona przez wsad paliwa wykorzystany do wyprodukowania sumy ciepła użytkowego i energii elektrycznej z kogeneracji;

Ref H_{η} oznacza wartość referencyjną sprawności dla produkcji ciepła w układzie rozdzielonym;

CHP E_{η} oznacza sprawność elektryczną produkcji kogeneracyjnej definiowaną jako roczna produkcja energii elektrycznej z kogeneracji podzielona przez wsad paliwa wykorzystany do

wyprodukowania sumy ciepła użytkowego i energii elektrycznej z kogeneracji. Jeżeli dana jednostka kogeneracji wytwarza energię mechaniczną, roczna produkcja energii elektrycznej z kogeneracji może zostać zwiększona o dodatkowy element stanowiący ilość energii elektrycznej równą ilości tej energii mechanicznej. Ten dodatkowy element nie uprawnia do wydania gwarancji pochodzenia zgodnie z art. 10 ust. 10.

Ref H_{η} oznacza wartość referencyjną sprawności dla produkcji energii elektrycznej w układzie rozdzielonym.

c) *Obliczanie oszczędności energii z wykorzystaniem metod alternatywnych*

Państwa członkowskie mogą obliczać oszczędności w energii pierwotnej z produkcji ciepła i energii elektrycznej oraz mechanicznej w niżej podany sposób, nie korzystając z załącznika I w celu wyłączenia ciepła i energii elektrycznej nie pochodzących z kogeneracji, ale będących częścią tego samego procesu. Taką produkcję można uznać za wysokosprawną kogenerację pod warunkiem, że spełnia ona kryteria sprawności zawarte w niniejszym załączniku lit. a), a w przypadku jednostek kogeneracyjnych o mocy elektrycznej przekraczającej 25 MW pod warunkiem, że ich ogólna sprawność jest wyższa niż 70 %. Jednakże dla celów wydania gwarancji pochodzenia i dla celów statystycznych, ilość pochodzącej z kogeneracji energii elektrycznej wytworzonej w takiej produkcji, określana jest zgodnie z załącznikiem I.

Jeżeli oszczędności w energii pierwotnej dla danego procesu oblicza się z wykorzystaniem metod alternatywnych w sposób opisany powyżej, dla obliczenia oszczędności w energii pierwotnej stosuje się wzór przedstawiony w lit. b) niniejszego załącznika po podstawieniu: „ H_{η} ” za „CHP H_{η} ” oraz „ E_{η} ” za „CHP E_{η} ”, gdzie:

H_{η} oznacza sprawność cieplną procesu definiowaną jako roczna produkcja ciepła podzielona przez wsad paliwa wykorzystany do wyprodukowania sumy ciepła użytkowego i energii elektrycznej;

E_{η} oznacza sprawność elektryczną procesu definiowaną jako roczna produkcja energii elektrycznej podzielona przez wsad paliwa wykorzystany do wyprodukowania sumy ciepła użytkowego i energii elektrycznej. Jeżeli dana jednostka kogeneracji wytwarza energię mechaniczną, roczna produkcja energii elektrycznej z kogeneracji może zostać zwiększona o dodatkowy element stanowiący ilość energii elektrycznej równą ilości tej energii mechanicznej. Ten dodatkowy element nie uprawnia do wydania gwarancji pochodzenia zgodnie z art. 10 ust. 10.

- d) Państwa członkowskie mogą stosować okresy sprawozdawcze inne niż rok do celów obliczeń dokonywanych według lit. b) i c) niniejszego załącznika.
- e) Dla jednostek mikrokogeneracji obliczanie oszczędności w energii pierwotnej może być wykonane na podstawie wartości certyfikowanych.
- f) *Wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji ciepła i energii elektrycznej*

Zharmonizowane wartości referencyjne sprawności składać się będą z zestawienia wartości zróżnicowanych według odpowiednich czynników, takich jak rok zbudowania jednostki i stosowane paliwa, i muszą być oparte na właściwie udokumentowanej analizie uwzględniającej, między innymi, dane eksploatacyjne w rzeczywistych warunkach,

stosowane mieszanki paliw i warunki klimatyczne, jak również stosowane technologie kogeneracji.

Wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła zgodne ze wzorem przedstawionym w lit. b) ustanawiają sprawność operacyjną rozdzielonej produkcji ciepła i energii elektrycznej, którą ma zastąpić kogeneracja.

Wartości referencyjne sprawności oblicza się według następujących zasad:

1. Dla jednostek kogeneracji zdefiniowanych w art. 2 ust. 24 przy porównywaniu z produkcją energii elektrycznej w układzie rozdzielonym obowiązuje zasada porównywania paliw tej samej kategorii.
2. Każda jednostka kogeneracji porównywana jest z najlepszą dostępną i ekonomicznie uzasadnioną technologią dla rozdzielonej produkcji ciepła i energii elektrycznej obecną na rynku w roku zbudowania danej jednostki kogeneracji.
3. Wartości referencyjne sprawności dla jednostek kogeneracji starszych niż 10 lat będą ustalane według wartości referencyjnych sprawności dla jednostek kogeneracji mających 10 lat.
4. Wartości referencyjne sprawności dla rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła powinny odzwierciedlać różnice klimatyczne pomiędzy państwami członkowskimi.

ZAŁĄCZNIK III

Wymagania w zakresie efektywności energetycznej w odniesieniu do zakupu produktów, usług i budynków przez instytucje publiczne

Instytucje publiczne dokonujące zakupu produktów, usług lub budynków postępują zgodnie z następującymi zasadami:

- a) w przypadku, gdy produkt jest objęty aktem delegowanym przyjętym na podstawie dyrektywy 2010/30/UE lub dyrektywy Komisji wykonującej dyrektywę 92/75/EWG, nabywają jedynie takie produkty, które spełniają kryterium zaliczenia do najwyższej klasy efektywności energetycznej, uwzględniając jednocześnie opłacalność, ekonomiczne kryteria wykonalności i technicznej przydatności oraz odpowiedni poziom konkurencji;
- b) w przypadku gdy produkt nieobjęty lit. a) wchodzi w zakres środka wykonawczego przyjętego na podstawie dyrektywy 2009/125/WE po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, nabywają jedynie takie produkty, które spełniają wymogi poziomów referencyjnych określonych w ramach przedmiotowego środka wykonawczego;
- c) nabywają produkty wyposażenia biurowego objęte decyzją Rady [2006/1005/WE³⁹], które spełniają wymogi efektywności energetycznej co najmniej odpowiadające wymienionym w załączniku C umowy dołączonej do tej decyzji;
- d) nabywają jedynie opony spełniające kryterium posiadania najwyższej klasy efektywności paliwowej zgodnie z definicją podaną w rozporządzeniu (WE) nr 1222/2009⁴⁰. Wymóg ten nie zabrania instytucjom publicznym nabywania opon o najwyższej klasie przyczepności na mokrej nawierzchni lub zewnętrznego hałasu toczenia w przypadku, gdy jest to uzasadnione względami bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego;
- e) w przetargach na umowy o świadczenie usług zamieszczają obowiązek stosowania przez dostawców usług do celów świadczenia przedmiotowych usług jedynie produktów spełniających wymogi określone w lit. a) do d), w trakcie świadczenia tych usług;
- f) nabywają lub wynajmują jedynie budynki spełniające co najmniej minimalne wymogi dotyczące charakterystyki energetycznej określone w art. 4 ust. 1. Zgodność z tymi wymogami weryfikuje się przy użyciu świadectw charakterystyki energetycznej budynku, o których mowa w art. 11 dyrektywy 2010/31/UE.

---

³⁹ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 24.

⁴⁰ Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 46.

ZAŁĄCZNIK IV
Zawartość energii w wybranych paliwach do wykorzystania końcowego – tabela przeliczeniowa⁴¹

Nośnik energii	kJ (wartość opałowa/NCV)	kg OE (wartość opałowa/NCV)	kWh (wartość opałowa/NCV)
1 kg koksu	28500	0,676	7,917
1 kg węgla kamiennego	17200 — 30700	0,411 — 0,733	4,778 — 8,528
1 kg brykietów z węgla brunatnego	20000	0,478	5,556
1 kg węgla podbitumicznego	10500 — 21000	0,251 — 0,502	2,917 — 5,833
1 kg węgla brunatnego	5600 — 10500	0,134 — 0,251	1,556 — 2,917
1 kg łupka naftowego	8000 — 9000	0,191 — 0,215	2,222 — 2,500
1 kg torfu	7800 — 13800	0,186 — 0,330	2,167 — 3,833
1 kg brykietów torfowych	16000 — 16800	0,382 — 0,401	4,444 — 4,667
1 kg pozostałościowego oleju opałowego (oleju ciężkiego)	40000	0,955	11,111
1 kg lekkiego oleju opałowego	42300	1,010	11,750
1 kg benzyny silnikowej	44000	1,051	12,222
1 kg parafiny	40000	0,955	11,111
1 kg gazu płynnego	46000	1,099	12,778
1 kg gazu ziemnego [1]	47200	1,126	13,10
1 kg skroplonego gazu ziemnego	45190	1,079	12,553
1 kg drewna (o wilgotności 25 %) [2]	13800	0,330	3,833
1 kg granulatu drzewnego/brykietów drzewnych	16800	0,401	4,667
1 kg odpadów	7400 — 10700	0,177 — 0,256	2,056 — 2,972
1 MJ ciepła pochodnego	1000	0,024	0,278
1 kWh energii elektrycznej	3600	0,086	1 ^[3]

Źródło: Eurostat.

[1] Zawartość metanu 93 %.

[2] Państwa członkowskie mogą zastosować inne wartości w zależności od rodzaju drewna opałowego najczęściej wykorzystywanego w danym państwie członkowskim.

[3] Ma zastosowanie w przypadku obliczania oszczędności energii w odniesieniu do energii pierwotnej korzystając z podejścia oddolnego opartego na końcowym zużyciu energii. Dla oszczędności wyrażonej w kWh państwa

⁴¹ Państwa członkowskie mogą stosować inne współczynniki konwersji, o ile jest to uzasadnione.

członkowskie mogą zastosować współczynnik domyślny wynoszący 2,5. Państwa członkowskie mogą zastosować inny współczynnik, o ile jest to uzasadnione.

ZAŁĄCZNIK V
Systemy zobowiązujące do efektywności energetycznej

1. Środki ukierunkowane na oszczędności krótkoterminowe

Za środki ukierunkowane na oszczędności krótkoterminowe uznaje się:

- a) dystrybucję lub instalację energooszczędnych świetlówek kompaktowych;
- b) dystrybucję lub instalację oszczędnych sitek natryskowych;
- c) audyty energetyczne;
- d) kampanie informacyjne.

2. Obliczanie oszczędności energii

Przy obliczaniu oszczędności energii w ramach krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej bierze się pod uwagę cykl życia środków. Jeżeli nie ustalono krajowych wartości cyklu, stosuje się wartości domyślne określone w pkt 4.

Strony zobowiązane mogą korzystać z jednej lub większej liczby następujących metod obliczania oszczędności energii do celów art. 6 ust. 2:

- a) szacunki techniczne;
- b) pomiary;
- c) domyślne wartości i cykle życia przyjęte przez państwa członkowskie na podstawie przejrzystych i uzasadnionych kryteriów. Wartości te należy zgłosić Komisji. Komisja może wnioskować o ich zmianę, jeżeli prawdopodobne jest zakłócanie przez nie konkurencji lub gdy są mniej restrykcyjne niż wartości domyślne i cykle życia określone w pkt 3 i 4;
- d) wartości domyślne i cykle życia określone w pkt 3 i 4, jeżeli nie ustalono krajowych wartości domyślnych i cykli życia.

3. Europejskie wartości domyślne dla różnych rodzajów urządzeń

3.1. Urządzenia gospodarstwa domowego

a) CHŁODZIARKI I CHŁODZIARKO-ZAMRAŻARKI Z ODDZIELNYMI AGREGATAMI

	Chłodziarko-zamrażarki	Chłodziarki
*Klasa A+ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	64	62

**Klasa A+ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	76	73
Klasa A++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	129	123
Klasa A+++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	193	185

b) CHŁODZIARKI I CHŁODZIARKO-ZAMRAŻARKI ZE WSPÓLNYM AGREGATEM

	Chłodziarko-zamrażarki i zamrażarki	
*Klasa A+ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	64	
**Klasa A+ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	75	
Klasa A++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	128	
Klasa A+++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	191	

c) PRALKI DLA GOSPODARSTW DOMOWYCH

*Do 30 listopada 2013

r.

Klasa A+ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	26
Klasa A++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	46
Klasa A+++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	63

*Od 1 grudnia 2013 r.

Klasa A++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	20
Klasa A+++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	37

*Od dnia 1 grudnia 2013 r. dla pralek dla gospodarstw domowych o pojemności znamionowej równej lub większej niż 4 kg współczynnik efektywności energetycznej

(EEI) wynosi mniej niż 59 (zob. załącznik I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1015/2010).

d) ZMYWARKI DO NACZYŃ DLA GOSPODARSTW DOMOWYCH

Do 30 listopada 2013 r.**

Klasa A+ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	37
Klasa A++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	69
Klasa A+++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	97

**Od 1 grudnia 2013 r.

Klasa A++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	32
Klasa A+++ Szacowane oszczędności (kWh/rok)	60

**Od dnia 1 grudnia 2013 r. dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw o pojemności znamionowej co najmniej 11 kompletów naczyń oraz zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych o pojemności znamionowej równej 10 kompletom naczyń i szerokości większej niż 45 cm współczynnik efektywności energetycznej (EEI) wynosi mniej niż 63 (zob. załącznik I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 1016/2010).

3.2. Oświetlenie mieszkań

Jednostkowa oszczędność energii GLS⁴² do CFL 16 kWh/rok

Jednostkowa oszczędność energii GLS⁴³ do LED 17 kWh/rok

4. Domyślne cykle życia

Środek poprawy efektywności energetycznej poprzez wymianę elementu	Domyślny cykl życia w latach
Kocioł kondensacyjny	20
Kocioł z bezpośrednim odprowadzeniem	20
Palniki olejowe i gazowe	10

⁴² Żarówki do ogólnych celów oświetleniowych (lub żarówki z żarnikiem wolframowym).

⁴³ Żarówki do ogólnych celów oświetleniowych (lub żarówki z żarnikiem wolframowym).

Urządzenia sterujące	15-20
Centralny system sterowania	15-25
System sterowania w pomieszczeniach	15-25
Sterowanie ogrzewaniem: automatyczne zawory sterujące	10
Liczniki	10

ZAŁĄCZNIK VI

Minimalne wymogi dotyczące pomiaru indywidualnego zużycia energii oraz częstotliwości wystawiania rachunków na podstawie rzeczywistego zużycia

1. Minimalne wymogi dotyczące pomiaru indywidualnego zużycia energii

1.1. Liczniki indywidualne

W przypadku instalowania liczników indywidualnych państwa członkowskie zapewniają ich podłączenie do interfejsu gwarantującego bezpieczny sposób komunikacji z odbiorcą końcowym, który umożliwia przekazywanie przez licznik wydzielonych danych metrologicznych odbiorcy końcowemu lub wyznaczonej przez niego stronie trzeciej.

Interfejs zapewnia przekazywanie wydzielonych informacji odbiorcom końcowym, aby umożliwić im lepsze kontrolowanie poziomu zużycia energii i wykorzystanie ich w ewentualnych dalszych analizach. Informacje te wskazują co najmniej bieżące tempo zużycia (np. w kWh, kJ, m³) i związane z nim koszty oraz przekazywane są w formacie, który sprzyja podejmowaniu działań na rzecz efektywności energetycznej przez użytkownika.

Krajowy organ regulacyjny zapewnia przekazywanie przez interfejs również danych publicznych, które umożliwiają odbiorcom końcowym sprawdzenie i korzystanie z odpowiednich taryf strefowych z zastosowaniem wyceny w czasie rzeczywistym, wyceny w godzinach szczytu oraz rabatów w godzinach szczytu.

Przekazywane przed interfejs wydzielone dane oferują użytkownikom końcowym możliwość sprawdzenia poziomu zużycia w przeszłości (w walucie lokalnej oraz w kWh, kJ lub m³):

- a) w ciągu ostatnich siedmiu dni, dzień po dniu;
- b) w ostatnim pełnym tygodniu;
- c) w ostatnim pełnym miesiącu;
- d) w odpowiednim pełnym miesiącu ubiegłego roku;
- e) w ostatnim pełnym roku.

W celu zachowania spójności z rachunkami otrzymywanymi przez gospodarstwa domowe okresy danych historycznych odpowiadają okresom rozliczeń.

Dodatkowe informacje dotyczące poziomu zużycia w przeszłości (w dowolnym dniu, tygodniu, miesiącu, roku od czasu wprowadzenia inteligentnych pomiarów) oraz inne użyteczne informacje umożliwiające odbiorcy większą samokontrolę (np. zmiany indywidualnego zużycia przedstawione w formie graficznej; informacje z zakresu analizy porównawczej, skumulowane zużycie/oszczędności/wydatki od czasu zawarcia umowy, udział energii ze źródeł odnawialnych w indywidualnym zużyciu i związane z tym oszczędności CO₂ itd.) są łatwo dostępne bezpośrednio przez interfejs lub za pośrednictwem Internetu.

1.2. Podzielniki kosztów ciepła

Podzielniki kosztów ciepła muszą być wyposażone w czytelne wyświetlacze umożliwiające odbiorcy końcowemu sprawdzenie bieżącego tempa zużycia oraz poziomów zużycia w przeszłości. Wyświetlane przez podzielniki kosztów ciepła okresy danych historycznych muszą odpowiadać okresom rozliczeniowym.

2. Minimalne wymogi dotyczące rozliczeń

2.1 Częstotliwość rozliczeń na podstawie rzeczywistego zużycia

Aby umożliwić końcowym odbiorcom regulowanie zużycia energii, rozliczeń opartych na rzeczywistym zużyciu dokonuje się z następującą częstotliwością:

- a) zużycie energii elektrycznej - co miesiąc;
- b) zużycie gazu ziemnego – co najmniej raz na dwa miesiące. W przypadku używania gazu do celów indywidualnego ogrzewania rozliczenie ma miejsce co miesiąc;
- c) przy korzystaniu z systemu centralnego ogrzewania i chłodzenia w sezonie grzewczym i podczas korzystania z chłodzenia rozliczenia dokonuje się co miesiąc;
- d) zużycie ciepłej wody użytkowej rozlicza się co najmniej raz na dwa miesiące.

Do rozliczenia opartego na pomiarach zużycia ciepła przy użyciu podzielników kosztów ciepła dołącza się wyjaśnienie danych liczbowych wskazywanych przez wyświetlacze podzielników, z uwzględnieniem domyślnych właściwości tych podzielników (EN 834)⁴⁴.

2.2. Minimum informacji, jakie należy ująć w rachunku

Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie odbiorcom końcowym wraz z rachunkami, umowami, transakcjami lub pokwitowaniami ze stacji dystrybucji, albo w ich ramach, następujących informacji sformułowanych w jasny i zrozumiały sposób:

- a) rzeczywiste ceny bieżące i rzeczywiste zużycie energii;
- b) porównanie bieżącego zużycia energii przez odbiorcę końcowego ze zużyciem w tym samym okresie poprzedniego roku, najlepiej w formie graficznej;
- c) porównanie z przeciętnym znormalizowanym lub przykładowym końcowym odbiorcą energii z tej samej kategorii użytkowników;
- d) informacje kontaktowe dotyczące organizacji konsumenckich zrzeszających odbiorców końcowych, agencji energetycznych i podobnych podmiotów, łącznie ze stronami internetowymi, gdzie możliwe jest uzyskanie informacji o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej, porównaniach profili odbiorców końcowych lub obiektywnych specyfikacjach technicznych urządzeń zużywających energię.

---

⁴⁴ Norma EN 834 na podzielniki kosztów ogrzewania do rejestrowania zużycia ciepła przez grzejniki – przyrządy zasilane energią elektryczną.

2.3 Zalecenia dotyczące efektywności energetycznej, zamieszczane na rachunkach i innych informacjach zwrotnych przeznaczonych dla odbiorców końcowych

Przy wysyłce umów i zmian w umowach oraz w rachunkach przeznaczonych dla odbiorców lub za pośrednictwem stron internetowych skierowanych do odbiorców indywidualnych dystrybutorzy energii, operatorzy systemu dystrybucji oraz przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii podają swoim klientom, w jasny i zrozumiały sposób, dane kontaktowe niezależnych urzędów ochrony konsumentów, agencji energetycznych i podobnych podmiotów, łącznie ze stronami internetowymi, gdzie możliwe jest uzyskanie informacji o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej, porównaniach profili odbiorców końcowych lub obiektywnych specyfikacjach technicznych urządzeń zużywających energię, z których mogą skorzystać w celu obniżenia zużycia energii przez te urządzenia.

ZAŁĄCZNIK VII
Planowanie efektywności w zakresie ogrzewania i chłodzenia

1. Krajowe plany dotyczące ogrzewania i chłodzenia, o których mowa w art. 10 ust. 1, zawierają:
  - a) opis zapotrzebowania na ogrzewanie i chłodzenie;
  - b) prognozę zmian tego zapotrzebowania w ciągu najbliższych 10 lat, ze szczególnym uwzględnieniem zmian zapotrzebowania w budynkach i w różnych sektorach przemysłu;
  - c) mapę terytorium kraju z zaznaczeniem:
    - (i) punktów zapotrzebowania na ogrzewanie i chłodzenie, w tym:
      - gmin i aglomeracji miejskich o wskaźniku intensywności zabudowy wynoszącym co najmniej 0,3; oraz
      - stref przemysłowych, w których całkowite roczne zużycie energii na ogrzewanie i chłodzenie przekracza 20 GWh;
    - (ii) istniejącej i planowanej lokalnej infrastruktury do celów ogrzewania i chłodzenia;
    - (iii) ewentualnych punktów zaopatrzenia w energię do celów ogrzewania i chłodzenia, w tym:
      - instalacji, w których całkowita ilość energii wytwarzanej w ciągu roku przekracza 20 GWh; oraz
      - spalarni odpadów;
      - istniejących i planowanych instalacji kogeneracyjnych, sklasyfikowanych zgodnie z załącznikiem VII, a także lokalnych instalacji ciepłowniczych.
  - d) określenie zapotrzebowania na ogrzewanie i chłodzenie, które może być zaspokojone w procesie wysokosprawnej kogeneracji, łącznie z mikrokogeneracją lokalną, oraz przez lokalne instalacje ciepłownicze i chłodzenia;
  - e) określenie potencjału w zakresie dodatkowego procesu wysokosprawnej kogeneracji, łącznie z renowacją istniejących instalacji oraz budową instalacji nowej generacji i instalacji przemysłowych lub innych obiektów wytwarzających ciepło odpadowe;
  - f) działania, jakie należy podjąć do 2020 r. i do 2030 r. w celu wykorzystania potencjału określonego w lit. e) dla zaspokojenia zapotrzebowania określonego w lit. d), w tym:

- (i) działania na rzecz zwiększenia udziału kogeneracji w produkcji ciepła, chłodzenia i energii elektrycznej; oraz
    - (ii) działania na rzecz rozwoju efektywnej lokalnej infrastruktury do celów ogrzewania i chłodzenia równoległe z rozwojem wysokosprawnej kogeneracji oraz stosowania do celów ogrzewania i chłodzenia ciepła odpadowego i źródeł energii odnawialnej;
  - g) udział wysokosprawnej kogeneracji oraz potencjał określony zgodnie z dyrektywą 2004/8/WE i osiągnięty zgodnie z nią postęp;
  - h) oszacowanie przewidywanych oszczędności w energii pierwotnej;
  - (i) oszacowanie środków wsparcia publicznego na ogrzewanie i chłodzenie, o ile są stosowane, z podaniem rocznego budżetu oraz określeniem ewentualnego elementu pomocy. Nie przesądza to kwestii oddzielnego powiadomienia o systemach wsparcia publicznego do celów oceny pomocy państwa.
2. W odpowiednim zakresie plan można sporządzić poprzez połączenie planów regionalnych lub lokalnych.
3. Miejskie plany zagospodarowania przestrzennego sporządza się w sposób zapewniający osiągnięcie następujących celów:
- a) lokowanie nowych instalacji wytwarzających energię elektryczną z energii cieplnej oraz zakładów przemysłowych wytwarzających ciepło odpadowe w miejscach, w których możliwe jest odzyskanie maksymalnej ilości dostępnego ciepła odpadowego w celu zaspokojenia istniejącego lub przewidywanego zapotrzebowania na ogrzewanie i chłodzenie;
  - b) lokowanie nowych stref zabudowy mieszkaniowej lub nowych zakładów przemysłowych zużywających ciepło w procesach produkcyjnych w miejscach, w których maksymalną ilość ich zapotrzebowania na ciepło można zaspokoić przy wykorzystaniu dostępnego ciepła odpadowego, zgodnie z krajowymi planami dotyczącymi ogrzewania i chłodzenia. Dla zapewnienia optymalnego dostosowania zapotrzebowania na ciepło i chłodzenie do podaży w planach zagospodarowania przestrzennego należy dążyć do grupowania szeregu zakładów przemysłowych w tym samym miejscu;
  - c) przyłączenie instalacji wytwarzających energię elektryczną z energii cieplnej, zakładów przemysłowych wytwarzających ciepło odpadowe, spalarni odpadów i innych zakładów wytwarzających energię z odpadów do lokalnej sieci grzewczej lub chłodzenia;
  - d) przyłączenie stref zabudowy mieszkaniowej i zakładów przemysłowych zużywających ciepło w procesach produkcyjnych do lokalnej sieci grzewczej lub chłodzenia.

ZAŁĄCZNIK VIII

Wytyczne dotyczące lokalizacji instalacji wytwarzających energię elektryczną z energii cieplnej oraz instalacji przemysłowych

1. Lokalizacja instalacji wytwarzających energię elektryczną z energii cieplnej zgodnie z art. 10 ust. 3 i 6

W przypadku istnienia punktu zapotrzebowania na ciepło o mocy podanej w kolumnie C lub istnienia potencjalnego punktu zapotrzebowania na ciepło, elektrownię lokuje się w odległości mniejszej niż odpowiednia odległość określona w kolumnie A. Potencjalny punkt zapotrzebowania na ciepło określa się jako punkt, dla którego można udowodnić zasadność utworzenia go w danym miejscu, np. poprzez budowę lokalnej sieci grzewczej. Na przykład w sytuacji, gdy przy zastosowaniu domyślnych metod szacowania można wykazać istnienie w danym miejscu całkowitego obciążenia cieplnego przekraczającego 15 MW/km², miejsce to uznaje się za punkt zapotrzebowania na ciepło. Sumę wszystkich tego rodzaju możliwych do połączenia obciążeń cieplnych przypadających na dany kilometr kwadratowy uznaje się za wielkość zapotrzebowania tych punktów na ciepło.

Odległość A nie jest mierzona w linii prostej, lecz odpowiada trasie rurociągu uznanego za wykonalny przez specjalistów w dziedzinie inżynierii, stosujących domyślne metody szacunkowe takie jak obmiar w celu zbudowania wodociągu o odpowiednich wymiarach po umiarkowanym koszcie. Metoda ta wyklucza takie przeszkody jak pasma górskie, centra miast, trudne do przebycia rzeki lub przeprawy morskie itd.

A	B	C
Maksymalna odległość między projektowaną instalacją elektryczną a punktem zapotrzebowania na ciepło	Moc elektryczna elektrowni	Szacowane roczne zużycie w punkcie zapotrzebowania na ciepło
< 100 km	> 1999* MWe	> 7500 TJ/rok
< 65 km	>500	> 1875 TJ/rok
< 15 km	> 20 MW	> 50 TJ/rok

* Zazwyczaj współczynnik obciążenia nowej instalacji wynosi 90 %.

2. Lokalizacja przemysłowych źródeł ciepła odpadowego, o których mowa w art. 10 ust. 8.

A	B	C
Maksymalna odległość między projektowanymi instalacjami przemysłowymi a punktem zapotrzebowania na ciepło	Moc	Szacowane roczne zużycie w punkcie zapotrzebowania na ciepło
< 75 km	> 75 MW (przy obciążeniu 60-70 %)	> 1600 TJ/rok
< 60 km	> 50 MW przy współczynniku obciążenia 60 %	> 1000 TJ/rok
< 25 km	> 50 MW (przy współczynniku obciążenia > 85 %)	> 400 TJ/rok
< 15 km	> 20 MW	> 100 TJ/rok

ZAŁĄCZNIK IX

Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej w procesie wysokosprawnej kogeneracji

- a) Państwa członkowskie podejmują środki mające na celu zagwarantowanie, że:
- (i) gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej w procesie wysokosprawnej kogeneracji:
    - umożliwia producentom udowodnienie, że sprzedawana przez nich energia elektryczna jest wytwarzana w procesie wysokosprawnej kogeneracji; gwarancję wydaje się w tym celu na wniosek producenta;
    - jest dokładna, wiarygodna i odporna na fałszerstwa;
    - jest wydawana, przekazywana i unieważniana drogą elektroniczną;
  - (ii) dana jednostka energii z wysokosprawnej kogeneracji jest brana pod uwagę tylko jeden raz.
- b) Gwarancja pochodzenia, o której mowa w art. 10 ust. 7, zawiera co najmniej następujące informacje:
- oznaczenie, lokalizację, rodzaj i moc (cieplną i elektryczną) instalacji, w której wyprodukowano energię;
  - daty i miejsca produkcji;
  - dolną wartość kaloryczną źródła paliwa, z którego wyprodukowano energię elektryczną;
  - ilość i zastosowanie ciepła wytworzonego wraz z energią elektryczną;
  - ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji, której dotyczy gwarancja, zgodnie z załącznikiem II;
  - oszczędności w energii pierwotnej obliczone zgodnie z załącznikiem II na podstawie zharmonizowanych wartości referencyjnych sprawności wskazanych w załączniku II lit. f);
  - nominalną sprawność elektryczną i cieplną zakładu;
  - to, czy i w jakim stopniu instalacja korzystała ze wsparcia inwestycyjnego;
  - to, czy i w jakim stopniu jednostka energii korzystała w jakikolwiek inny sposób z krajowego systemu wsparcia oraz rodzaj systemu wsparcia;
  - datę oddania instalacji do eksploatacji; oraz
  - datę wydania, kraj wydający oraz niepowtarzalny numer identyfikacyjny.

Gwarancja pochodzenia jest wystawiana dla standardowej jednostki 1 MWh. Odnosi się do produkcji energii elektrycznej netto mierzonej na granicy stacji i wysyłanej do sieci.

ZALĄCZNIK X

Zestawienie danych dotyczących efektywności energetycznej instalacji przetwarzania energii

Zestawienia danych, o których mowa w art. 11, zawierają:

- a) nieimienną listę instalacji wytwarzających tylko energię elektryczną o znamionowej mocy ciepła doprowadzonego wynoszącej co najmniej 50 MW, z podaniem dla każdej z nich:
- średniej rocznej wyjściowej mocy elektrycznej instalacji (MWe) i całkowitej znamionowej mocy ciepła doprowadzonego (MWth);
  - średniego rocznego zużycia pierwotnego paliwa i mieszanki paliwowej (o ile ma zastosowanie);
  - rodzaju instalacji i stosowanej technologii;
  - efektywności nominalnej i jej założeń;
  - daty oddania do eksploatacji;
  - daty ostatniej istotnej renowacji;
  - średniej rocznej liczby godzin pracy;
  - średniej rocznej sprawności roboczej netto.
- b) nieimienną listę instalacji wytwarzających tylko energię cieplną o znamionowej mocy ciepła doprowadzanego wynoszącej co najmniej 50 MW, z podaniem dla każdej z nich:
- średniej rocznej wyjściowej mocy cieplnej instalacji i całkowitej znamionowej mocy ciepła doprowadzonego (MWth);
  - średniego rocznego zużycia pierwotnego paliwa i mieszanki paliwowej (o ile ma zastosowanie);
  - rodzaju instalacji i stosowanej technologii;
  - efektywności nominalnej i jej założeń;
  - konfiguracji obciążenia cieplnego;
  - daty oddania do eksploatacji;
  - daty ostatniej istotnej renowacji;
  - średniej rocznej liczby godzin pracy;

- średniej rocznej sprawności roboczej netto.
- c) nieimienną listę instalacji kogeneracyjnych o znamionowej mocy ciepła doprowadzonego wynoszącej co najmniej 50 MW, z podaniem dla każdej z nich:
- średniej rocznej wyjściowej mocy elektrycznej i cieplnej instalacji (MWe i MWth) oraz całkowitej znamionowej mocy ciepła doprowadzonego (MWth);
  - średniego rocznego zużycia pierwotnego paliwa i mieszanki paliwowej zgodnie z decyzją 2007/74/WE ustanawiającą zharmonizowane wartości referencyjne, o ile ma zastosowanie;
  - rodzaju instalacji i stosowanej technologii zgodnie z załącznikiem VII;
  - efektywności nominalnej i jej założeń;
  - projektowanej sprawności produkcji tylko energii elektrycznej i tylko ciepła;
  - średniego rocznego stosunku energii elektrycznej do ciepła;
  - daty oddania do eksploatacji;
  - daty ostatniej istotnej renowacji;
  - średniej rocznej liczby godzin pracy;
  - średniej rocznej sprawności roboczej netto.
- d) nieimienną listę instalacji do rafinacji oleju mineralnego i gazu, z podaniem dla każdej z nich:
- średniej rocznej mocy ciepła doprowadzonego instalacji (MWth);
  - średniej rocznej mocy wyjściowej instalacji (zawartość energii w mieszance paliwowej, MWth);
  - średniego rocznego wsadu;
  - rodzaju instalacji i stosowanej technologii;
  - (teoretycznej) efektywności nominalnej;
  - daty oddania do eksploatacji;
  - daty ostatniej istotnej renowacji;
  - średniej rocznej liczby godzin pracy;
  - średniej rocznej sprawności roboczej netto.

ZAŁĄCZNIK XI

Kryteria efektywności energetycznej dotyczące regulacji sieci energetycznej oraz taryf dostępu do sieci ustalonych lub zatwierdzonych przez organy regulacyjne sektora energetycznego

1. Taryfy dostępu do sieci powinny dokładnie odzwierciedlać oszczędności energii elektrycznej i kosztów w sieci uzyskane dzięki działaniom po stronie popytu, podejmowanym w odpowiedzi na popyt oraz rozproszonemu wytwarzaniu, łącznie z oszczędnościami wynikającymi z obniżenia kosztu dostawy lub inwestycji w sieć oraz optymalizacji funkcjonowania sieci.
2. Regulacja sieci i taryfy dostępu do sieci umożliwiają operatorom sieciowym oferowanie usług i taryf systemowych w ramach reagowania na popyt, zarządzania popytem i rozproszonego wytwarzania na zorganizowanych rynkach energii elektrycznej, w szczególności:
  - a) przesunięcie obciążenia przez odbiorców końcowych z godzin szczytu na godziny poza szczytem, z uwzględnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych, energii z kogeneracji i rozproszonego wytwarzania;
  - b) oszczędności energii uzyskane przez agregatorów energii w wyniku reagowania na popyt wśród rozproszonych użytkowników;
  - c) obniżenie zapotrzebowania w wyniku podjęcia przez dostawców usług energetycznych, w tym przedsiębiorstwa usług energetycznych, środków poprawy efektywności energetycznej;
  - d) podłączenie i rozdział źródeł wytwarzania przy niższych poziomach napięcia;
  - e) podłączenie bliżej położonych źródeł wytwarzania do sieci użytkowej; oraz
  - f) magazynowanie energii.

Do celów niniejszego przepisu wyrażenie „zorganizowane rynki energii” obejmuje rynki pozagiełdowe i wymiany energii elektrycznej w celu obrotu energią, mocą, usługi bilansujące i pomocnicze w dowolnych ramach czasowych, w tym na rynkach terminowych, dnia następnego i dnia bieżącego.
3. Oferowane są taryfy dostępu do sieci umożliwiające dynamiczną wycenę w celu reagowania na zapotrzebowanie odbiorców końcowych, w tym:
  - a) taryfy strefowe;
  - b) ustalanie krytycznych cen szczytowych;
  - c) ustalanie cen w czasie rzeczywistym; oraz
  - d) rabaty w godzinach szczytu.

ZAŁĄCZNIK XII

Wymogi w zakresie efektywności energetycznej obowiązujące operatorów systemów przesyłowych i systemów dystrybucji

Operatorzy systemów przesyłowych i systemów dystrybucji:

- a) ustanawiają i podają do publicznej wiadomości domyślne zasady odnoszące się do ponoszenia i podziału kosztów dostosowań technicznych, takich jak przyłączenia do sieci czy wzmocnienia sieci, poprawa funkcjonowania sieci oraz zasady niedyskryminacyjnego wdrażania norm dotyczących sieci, koniecznych w celu włączenia nowych producentów dostarczających energię elektryczną wytwarzaną w procesie wysokosprawnej kogeneracji do wzajemnej sieci;
- b) przedstawiają nowym producentom energii wytwarzanej w procesie wysokosprawnej kogeneracji, pragnącym przyłączyć się do systemu, wymagane wyczerpujące i niezbędne informacje, w tym:
  - (i) wyczerpującą i szczegółową ocenę kosztów związanych z przyłączeniem;
  - (ii) rozsądny i precyzyjny harmonogram przyjęcia i rozpatrzenia wniosku o przyłączenie do sieci;
  - (iii) rozsądny orientacyjny harmonogram każdego proponowanego przyłączenia do sieci. Pełny proces przyłączenia do sieci nie powinien trwać dłużej niż 12 miesięcy;
- c) znormalizowane i uproszczone procedury przyłączenia rozproszonych producentów energii z wysokosprawnej kogeneracji w celu ułatwienia im przyłączenia do sieci.

Domyślne zasady, o których mowa w lit. a), opierają się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriach, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich kosztów i korzyści związanych z przyłączeniem tych producentów do sieci. Mogą odnosić się do różnych rodzajów przyłączeń.

ZAŁĄCZNIK XIII

Minimalne wymogi, jakie powinny być zawarte w umowach dotyczących poprawy efektywności energetycznej z sektorem publicznym

- Jednoznaczny i przejrzysty wykaz działań w zakresie efektywności, jakie należy podjąć.
- Gwarantowane oszczędności, jakie zostaną uzyskane w wyniku wdrożenia środków określonych w umowie.
- Okres obowiązywania i etapy umowy, jej warunki i okres wypowiedzenia.
- Jednoznaczny i przejrzysty wykaz obowiązków każdej z umawiających się stron.
- Data (daty) odniesienia dla ustalenia uzyskanych oszczędności.
- Jednoznaczny i przejrzysty wykaz kroków, jakie należy podjąć w celu wdrożenia środka, oraz powiązanych kosztów.
- Obowiązek pełnego wdrożenia środków określonych w umowie oraz udokumentowania wszystkich zmian wprowadzonych w trakcie trwania projektu.
- Przepisy określające włączenie stron trzecich (podwykonawstwo).
- Jednoznaczne i przejrzyste przedstawienie finansowych skutków projektu oraz podziału udziałów obu stron w uzyskanych oszczędnościach pieniężnych (np. wynagrodzenie dostawcy usług).
- Jednoznaczne i przejrzyste postanowienia dotyczące ustalenia wysokości i weryfikacji uzyskanych gwarantowanych oszczędności, kontroli jakości i gwarancji.
- Postanowienia zawierające wyjaśnienie procedury postępowania w zmieniających się warunkach ramowych, które mają wpływ na treść i wynik umowy (np. zmienne ceny energii, intensywność użytkowania instalacji).
- Szczegółowe informacje dotyczące obowiązków każdej z umawiających się stron.

ZAŁĄCZNIK XIV
Ogólne ramy sprawozdawczości

CZĘŚĆ 1. Ogólne ramy składania sprawozdań rocznych

Sprawozdania roczne, o których mowa w art. 19 ust. 1, stanowią podstawę do monitorowania postępu w dążeniu do osiągnięcia krajowych celów wyznaczonych na 2020 r. Państwa członkowskie dopilnowują, aby sprawozdania zawierały co najmniej następujące informacje:

- a) oszacowanie uzyskanych w poprzednim roku wskaźników, takich jak:
- (i) zużycie energii pierwotnej zgodnie z definicją w art. 2 ust. 2;
  - (ii) całkowite końcowe zużycie energii;
  - (iii) końcowe zużycie energii w rozbiciu na sektory:
    - przemysł;
    - transport (w rozbiciu na transport pasażerski i towarowy);
    - gospodarstwa domowe;
    - usługi;
  - (iv) wartość dodana brutto w rozbiciu na sektory:
    - przemysł
    - usługi;
  - (v) dochód rozporządzalny gospodarstw domowych;
  - (vi) produkt krajowy brutto (PKB);
  - (vii) ilość energii elektrycznej wytwarzanej w elektrowniach ciepłych;
  - (viii) ilość ciepła wytwarzanego w elektrowniach ciepłych;
  - (ix) wsad paliwowy dla elektrowni ciepłych;
  - (x) liczba pasażerokilometrów (pkm);
  - (xi) liczba tonokilometrów (tkm);
  - (xii) liczba ludności.

W przypadku sektorów, w których zużycie energii utrzymuje się na stałym poziomie lub wzrasta, państwa członkowskie przeprowadzą analizę przyczyn a do sporządzonych szacunków dołączą swoją ocenę;

- b) aktualizację istotnych środków legislacyjnych i innych środków wprowadzonych w poprzednim roku, które przyczyniają się do osiągnięcia ogólnych krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r.;

- c) całkowitą powierzchnię pomieszczeń w budynkach o całkowitej powierzchni użytkowej powyżej 250 m², stanowiących własność instytucji publicznych, które w dniu 1 stycznia w roku obowiązkowego złożenia sprawozdania nie spełniały wymogów dotyczących charakterystyki energetycznej budynków określonych w art. 4 ust. 1;
- d) całkowitą powierzchnię pomieszczeń w budynkach stanowiących własność instytucji publicznych państw członkowskich, które w poprzednim roku poddano renowacji;
- e) oszczędności energii uzyskane w ramach krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej, o których mowa w art. 6 ust. 1 lub środki alternatywne przyjęte w zastosowaniu art. 6 ust. 9.

Pierwsze sprawozdanie powinno ponadto zawierać cel krajowy określony w art. 3 ust. 1.

CZĘŚĆ 2. Ogólne ramy składania sprawozdań uzupełniających

Sprawozdania, o których mowa w art. 19 ust. 2, określają ramy dla opracowania krajowych strategii w zakresie efektywności energetycznej.

Sprawozdania te obejmują istotne środki poprawy efektywności energetycznej oraz oczekiwane lub uzyskane oszczędności energii, w tym oszczędności w odniesieniu do jej dostaw, przesyłu i dystrybucji, jak również końcowego zastosowania. Państwa członkowskie dopilnowują, aby sprawozdania zawierały co najmniej następujące informacje:

1. Cele i strategię

- Krajowy cel w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r., zgodnie z wymogiem art. 3 ust. 1;
- krajowy cel indykatorywny w zakresie oszczędności energii określony w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2006/32/WE;
- inne istniejące cele w zakresie oszczędności energii ukierunkowane na całą gospodarkę lub na określone sektory.

2. Środki i oszczędności energii

Sprawozdania powinny zawierać informacje dotyczące środków przyjętych lub planowanych do przyjęcia w związku z wykonaniem głównych elementów niniejszej dyrektywy i uzyskanych dzięki nim oszczędności.

a) Oszczędności w energii pierwotnej

Sprawozdania powinny zawierać listę istotnych środków i działań podejmowanych w dążeniu do uzyskania oszczędności w energii pierwotnej we wszystkich sektorach gospodarki. Dla każdego środka lub pakietu środków lub działań należy przedstawić oszacowania dotyczące oczekiwanych oszczędności do 2020 r. oraz oszczędności uzyskanych do czasu opracowania sprawozdania.

Należy też przedstawić, o ile są dostępne, informacje dotyczące innych skutków lub korzyści wynikających z tych środków (ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, poprawa jakości powietrza, utworzenie miejsc pracy) oraz budżetu na ich wdrożenie.

b) Końcowe oszczędności energii

Pierwsze i drugie sprawozdanie uzupełniające powinno zawierać wyniki dotyczące osiągnięcia celu w odniesieniu do końcowych oszczędności energii, określonego w art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2006/32/WE. Jeżeli obliczenie lub oszacowanie oszczędności w rozbiciu na środki nie jest dostępne, należy przedstawić obniżenie zużycia energii na poziomie sektorów uzyskane w wyniku wprowadzenia (połączonych) środków.

Pierwsze i drugie sprawozdanie powinno ponadto zawierać opis środka i/lub metodologii obliczania zastosowanej w celu obliczenia oszczędności energii. W przypadku zastosowania „zalecanej metodologii”⁴⁵ w sprawozdaniu należy zamieścić odpowiednie odniesienie.

3. Konkretnie informacje dotyczące przepisów wymienionej dyrektywy

3.1. Instytucje publiczne (art. 4)

Sprawozdania uzupełniające powinny zawierać wykaz instytucji publicznych, które opracowały plan w zakresie poprawy efektywności energetycznej zgodnie z art. 4 ust. 3.

3.2. Obowiązki w zakresie poprawy efektywności energetycznej (art. 6)

Sprawozdania uzupełniające powinny zawierać współczynniki krajowe wybrane zgodnie z załącznikiem IV.

Pierwsze sprawozdanie uzupełniające zawiera krótki opis krajowego systemu, o którym mowa w art. 6 ust. 1, lub środka alternatywnego przyjętego w zastosowaniu art. 6 ust. 9.

3.3. Audyty energetyczne i systemy zarządzania (art. 7)

Sprawozdanie uzupełniające powinno zawierać:

- a) liczbę audytów energetycznych przeprowadzonych w okresie poprzedzających trzech lat;
- b) liczbę audytów energetycznych przeprowadzonych w okresie poprzedzających trzech lat w dużych przedsiębiorstwach;
- c) liczbę dużych przedsiębiorstw na danym terytorium, ze wskazaniem liczby przedsiębiorstw, do których ma zastosowanie art. 7 ust. 3.

3.4. Promowanie efektywnego ogrzewania i chłodzenia (art. 10)

Sprawozdanie uzupełniające powinno zawierać ocenę postępu we wdrażaniu krajowego planu w zakresie ogrzewania i chłodzenia, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

3.5. Przetwarzanie energii (art. 11)

- Sprawozdania uzupełniające powinny zawierać nieopatrzone klauzulą poufności streszczenie danych z wykazów, o których mowa w art. 11, zgodnie z wymogami określonymi w załączniku X.

3.6. Przesył i dystrybucja energii (art. 12)

---

⁴⁵ Zalecenia dotyczące metod pomiarowych i weryfikacji w ramach dyrektywy 2006/32/WE w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych.

- Pierwsze sprawozdanie uzupełniające oraz kolejne sprawozdania, które należy następnie składać co 10 lat, powinny zawierać plany możliwości w zakresie efektywności energetycznej infrastruktury gazowej i elektroenergetycznej, o których mowa w art. 12 ust. 2.

3.7. Dostępność systemów certyfikacji (art. 13)

Sprawozdania uzupełniające powinny zawierać informacje dotyczące dostępnych krajowych systemów certyfikacji lub równoważnych systemów kwalifikowania dla dostawców usług energetycznych, audytów energetycznych i innych środków poprawy efektywności energetycznej.

3.8. Usługi energetyczne (art. 14)

Sprawozdania uzupełniające powinny zawierać łącze internetowe do strony internetowej, na której zamieszczone są wykazy i rejestry dostawców usług energetycznych, o których mowa w art. 14.

3.9. Inne środki promowania poprawy efektywności energetycznej (art. 15)

Pierwsze sprawozdanie uzupełniające powinno zawierać wykaz środków, o których mowa w art. 15 ust. 2.

ZAŁĄCZNIK XV
Tabela korelacji

Dyrektywa 2006/32/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 1
Artykuł 3, lit. a)	Artykuł 1, ust. 1
Artykuł 3, lit. b)	--
Artykuł 3, lit. c)	--
Artykuł 3, lit. d)	--
--	Artykuł 2, ust. 2
Artykuł 3 lit. e)	Artykuł 2, ust. 3
Artykuł 3, lit. f)	--
Artykuł 3, lit. g)	--
Artykuł 3, lit. h)	--
Artykuł 3, lit. i)	--
--	Artykuł 2, ust. 4
--	Artykuł 2, ust. 5
--	Artykuł 2, ust. 6
Artykuł 3, lit. j)	Artykuł 2, ust. 13
Artykuł 3, lit. k)	--
Artykuł 3, lit. l)	Artykuł 2, ust. 12
Artykuł 3, lit. m)	--
Artykuł 3, lit. n)	Artykuł 2, ust. 10
Artykuł 3, lit. o)	Artykuł 2, ust. 7
Artykuł 3, lit. p)	Artykuł 2, ust. 8

Artykuł 3, lit. q)	Artykuł 2, ust. 9
Artykuł 3, lit. r)	--
Artykuł 3, lit. s)	--
--	Artykuł 2, ust. 11
--	Artykuł 2, ust. 14
--	Artykuł 3
Artykuł 4	--
Artykuł 5	Artykuł 4, Artykuł 5
Artykuł 6 ust. 1 lit. A)	Artykuł 6 ust. 6 lit. b i c
Artykuł 6 ust. 1 lit. b)	Artykuł 6 ust. 7
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6 ust. 1, 2, 3, 4, 5, 6 lit. a), ust. 8, 9 i 10
Artykuł 7 ust. 1	--
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 15 ust. 1, ostatni akapit
Artykuł 7 ust. 3	--
Artykuł 8	Artykuł 13 ust. 1
--	Artykuł 13 ust. 2
Artykuł 9 ust. 1	--
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 14 lit. b), c) i e)
Artykuł 10 ust. 1	Artykuł 12 ust. 4
Artykuł 10 ust. 2	Artykuł 12 ust. 3
Artykuł 11	--
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 12 ust. 2	--
--	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 12 ust. 3	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1

Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 8 ust. 2
--	Artykuł 9
--	Artykuł 11
--	Artykuł 12 ust. 1 i 2
--	Artykuł 14, lit. a) i d)
--	Artykuł 15 ust. 1, lit. a) i b)
--	Artykuł 15 ust. 2
--	Artykuł 16
Artykuł 14 ust. 1 i 2	Artykuł 19 ust. 1, 2, 3
Artykuł 14 ust. 3	--
Artykuł 14 ust. 4 i 5	Artykuł 19 ust. 4 i 5
--	Artykuł 17 ust. 1
Artykuł 15 ust. 1	Artykuł 17 ust. 2
Artykuł 15 ust. 2	--
Artykuł 15 ust. 3	--
Artykuł 15 ust. 4	--
--	Artykuł 18
--	Artykuł 19 ust. 7
--	Artykuł 19 ust. 8
--	Artykuł 19 ust. 9
--	Artykuł 19 ust.10
Artykuł 16	Artykuł 20
Artykuł 17	Artykuł 21
Artykuł 18	Artykuł 22
Artykuł 19	Artykuł 23
Artykuł 20	Artykuł 24
Załącznik I	--

Załącznik II	Załącznik IV
Załącznik III	--
Załącznik IV	--
Załącznik V	--
Załącznik VI	Załącznik III
--	Załącznik V
--	Załącznik VI
--	Załącznik VII
--	Załącznik VIII
--	Załącznik IX
--	Załącznik X
--	Załącznik XI
--	Załącznik XII
--	Załącznik XIII
--	Załącznik XIV
--	Załącznik XV
Dyrektywa 2004/8/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 1
Artykuł 3, lit. a)	Artykuł 2, ust. 15
Artykuł 3, lit. b)	Artykuł 2, ust. 17
Artykuł 3, lit. c)	Artykuł 2, ust. 16
Artykuł 3, lit. d)	Artykuł 2, ust. 18
Artykuł 3, lit. e)	--
Artykuł 3, lit. f)	--
Artykuł 3, lit. g)	Artykuł 2, ust. 20
Artykuł 3, lit. h)	--

Artykuł 3, lit. i)	Artykuł 2, ust. 19
Artykuł 3, lit. j)	--
Artykuł 3, lit. k)	Artykuł 2, ust. 21
Artykuł 3, lit. l)	Artykuł 2, ust. 22
Artykuł 3, lit. m)	Artykuł 2, ust. 24
Artykuł 3, lit. n)	Artykuł 2, ust. 23
Artykuł 3, lit. o)	--
--	Artykuł 2, ust. 25
--	Artykuł 2, ust. 26
--	Artykuł 2, ust. 27
Artykuł 4 ust. 1	Załącznik II, lit. f) akapit pierwszy
--	Artykuł 10 ust. 1-9
Artykuł 4 ust. 2	Artykuł 10 ust. 10 akapit trzeci
Artykuł 4 ust. 3	--
Artykuł 5	Artykuł 10 ust. 10 akapit pierwszy i drugi
Artykuł 6	--
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 10 ust. 11
Artykuł 7 ust. 2	--
Artykuł 7 ust. 3	--
Artykuł 8	Artykuł 12 ust. 5
--	Artykuł 12 ust. 6
--	Artykuł 12 ust. 7
Artykuł 9	--
Artykuł 10 ust. 1 i 2	--
Artykuł 10 ust. 3	Artykuł 19 ust. 6
Artykuł 11	--
Artykuł 12	--

Artykuł 13	Artykuł 17 ust. 2
Artykuł 14	--
Artykuł 15	Artykuł 22
Artykuł 16	--
Artykuł 17	Artykuł 23
Artykuł 18	Artykuł 24
Załącznik I	Załącznik I, Część II
Załącznik II	Załącznik I, Część I
--	Załącznik I, Część III
Załącznik III	Załącznik II
Załącznik IV	--

OCENA FINANSOWYCH SKUTKÓW DLA WNIOSKÓW

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie efektywności energetycznej oraz uchylająca dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB⁴⁶, których dotyczy wniosek/inicjatywa

ENERGIA [32]

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**⁴⁷

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(e) Komisji wskazany(e)we wniosku/inicjatywie

Wniosek stanowi kluczowy element strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu. Bezpośrednio przyczynia się do realizacji jednego z pięciu określonych w niej głównych celów, jakim jest osiągnięcie do 2020 r. poziomu efektywności energetycznej w wysokości 20 %.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy

nr 3: Realizacja celu, jakim jest obniżenie zużycia energii w UE o 20 %

nr 4: Promocja energii odnawialnej oraz zwiększenie efektywności energetycznej w sektorach transportu, mieszkaniowym, usług i przemysłu poprzez wysiłki związane z kwestią barier innych niż technologiczne (program Inteligentna energia - Europa)

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

nr 3: 32 04 03

⁴⁶ ABM: zarządzanie kosztami działań (ang. *Activity Based Management*) - ABB: budżet zadaniowy (ang. *Activity Based Budgeting*).

⁴⁷ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwany(-e)wynik(i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej

Wniosek będzie miał pozytywne skutki dla bezpieczeństwa zaopatrzenia w energię w Europie, przyczyni się do złagodzenia skutków zmian klimatycznych, a ponadto będzie miał pozytywny wpływ na wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy. Oszczędności energii uwalniają zasoby finansowe, które można inwestować w innych sektorach gospodarki, co prowadzi do zmniejszenia napięcia w budżetach publicznych. Dla obywateli efektywność energetyczna oznacza niższe rachunki za energię. Zapewni też środki na zwalczanie problemu ubóstwa energetycznego. I na koniec, zwiększenie produkcji przy obniżonym zużyciu energii powinno przyczynić się do podniesienia konkurencyjności przemysłu unijnego i zapewnić mu na rynkach światowych wiodącą pozycję w zakresie technologii energooszczędnych.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Na mocy niniejszego wniosku państwa członkowskie będą zobowiązane do składania Komisji rocznych sprawozdań dotyczących postępu w wykonaniu dyrektywy, przy użyciu szeregu wskaźników (np. zużycie energii pierwotnej, wskaźniki dotyczące działalności w takich sektorach jak przemysł, sektor mieszkaniowy i usług, transport, zaopatrzenie w energię, całkowita powierzchnia pomieszczeń w budynkach stanowiących własność instytucji publicznych, które w ostatnim roku poddano renowacji). Ponadto państwa członkowskie mają także obowiązek składania co trzy lata sprawozdania dotyczącego różnych wskaźników realizacji.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(ją) zostać zaspokojona(-e)w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Krótkoterminowym celem niniejszego wniosku jest wniesienie znaczącego wkładu w cel UE w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r. oraz realizacja Strategii „Europa 2020”. Wniosek ma też cel długoterminowy, jakim jest poprawa efektywności energetycznej w UE po 2020 r.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

UE sama wyznaczyła cel, jakim jest osiągnięcie do 2020 r. oszczędności energii pierwotnej na poziomie 20 %, i uczyniła go jednym z pięciu głównych celów strategii „Europa 2020”. W ramach bieżących ram politycznych na szczeblu państw członkowskich i UE nie udało się wykorzystać istniejącego potencjału w zakresie oszczędności energii.

Stanowiące przedmiot niniejszego wniosku wyzwania w zakresie energii (bezpieczeństwo zaopatrzenia w energię, zrównoważony rozwój i zmiana klimatu, a także konkurencyjność UE) są powodem niepokoju w całej UE, konieczna jest więc wspólna reakcja na poziomie UE w celu zapewnienia koordynacji działań i osiągnięcia wspólnych celów w bardziej efektywny sposób.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Obecne ramy efektywności energetycznej, które niniejszy wniosek uchyla – tj. dyrektywa w sprawie usług energetycznych i dyrektywa w sprawie kogeneracji – z uwagi na stonowany charakter zawartych w nich treści przepisów nie przyczyniły się do w pełni skutecznego wykorzystania istniejącego potencjału w tym zakresie. Niniejszy wniosek ma na celu naprawienie wad i niedociągnięć występujących w tych dwóch dyrektywach poprzez wzmocnienie i zwiększenie przejrzystości zawartych w nich treści oraz jasne określenie obowiązków.

1.5.4. Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Wniosek jest ściśle powiązany ze strategią „Europa 2020” i jej inicjatywą przewodnią „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”. Jest spójny z istniejącą polityką UE dotyczącą klimatu, energii i spraw społecznych i ją uzupełnia.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

Wniosek/inicjatywa o określonym czasie trwania

– Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR

– Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR do RRRR

Wniosek/inicjatywa o nieokreślonym czasie trwania

– Wprowadzenie w życie nastąpi prawdopodobnie w 2012 r., zależnie od postępu procesu ustawodawczego

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania⁴⁸

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

– agencjom wykonawczym

– organom utworzonym przez Wspólnoty⁴⁹

– krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej

– osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na podstawie tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym w właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Główna część zadań do wykonania w ramach niniejszego wniosku przypadnie państwom członkowskim. Komisja wykona szereg badań i ocen oraz będzie monitorować i wspierać wdrażanie na poziomie krajowym (poprzez szereg inicjatyw współpracy takich jak projekt „Wspólne działanie”).

⁴⁸ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁹ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Państwa członkowskie składają: (i) sprawozdanie roczne dotyczące szeregu podstawowych wskaźników dotyczących energii i wykonania; oraz (ii) sprawozdanie za okres trzyletni, zawierające szersze informacje dotyczące wykonania dyrektywy oraz krajowych środków i strategii w zakresie efektywności energetycznej.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Zagrożenia związane z wykonaniem dyrektywy określono w dołączonym do wniosku planie wdrożenia. Należą do nich zarówno zagrożenia występujące na etapie transpozycji i wykonania, jak i zagrożenia wewnętrzne i zewnętrzne.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Plan wdrożenia przewiduje działania naprawcze wobec określonych zagrożeń. Obejmują one np. wzmocnienie dialogu i współpracy z państwami członkowskimi, również w ramach projektu „Wspólne działanie” i działań dwustronnych, wymogi dotyczące tabel korelacji, ustanowienie sankcji za nieprzestrzeganie ustaleń. Przewiduje się także ocenę krajowych sprawozdań rocznych i trzyletnich przez Komisję. Ponadto Komisja może wydawać zalecenia.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

Niniejszy wniosek nie ma wpływu na część operacyjną budżetu UE. Nie zidentyfikowano zagrożeń.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(-e) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Opis.....]	Zróżnicowane/nieznicowane ⁽⁵⁰⁾	państw EFTA ⁵¹	krajów kandydujących ⁵²	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
1A	32.04.03 [Działania wspierające europejską politykę energetyczną i wewnętrzny rynek energii]	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE
1A	32.04.06 [Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji — program „Inteligentna energia — Europa”]	Zróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje – **NIE**

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane/nieznicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

⁵⁰ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

⁵¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁵² Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

WNIOSEK ZOSTANIE WYKONANY W RAMACH ISTNIEJĄCEGO BUDŻETU I NIE BĘDZIE MIAŁ WPLYWU NA WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer	[Dział 1A]
-------------------------------------	-------	------------

DG: <ENER>			Rok N ⁵³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, aby odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM
• Środki operacyjne										
Numer pozycji w budżecie 32.04.03	Środki na zobowiązania	(1)	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,4
	Środki płatności	(2)	0,06	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	1,26
Numer pozycji w budżecie 32.04.06	Środki na zobowiązania	(1a)	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	33,6
	Środki płatności	(2a)	1,44	3,36	4,8	4,8	4,8	4,8	4,8	28,8
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁵⁴										
Numer pozycji w budżecie 32010406		(3)								
OGÓLEM środki	Środki na	=1+1a	5	5	5	5	5	5	5	35,0

⁵³ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁵⁴ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

dla DG <ENER>	zobowiązania	+3									
	Środki na płatności	=2+2a +3	1,5	3,56	5	5	5	5	5	5	30,06
• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	5	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Środki na płatności	(5)	1,5	3,56	5	5	5	5	5	5	30,06
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)									
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <1A> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Środki na płatności	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	5	30,06

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednej pozycji w budżecie:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)									
	Środki na płatności	(5)									
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)									
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6	5	5	5	5	5	5	5	5	35,0
	Środki na płatności	=5+ 6	1,5	3,56	5	5	5	5	5	5	30,06

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, aby odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DG: <ENER>									
• Zasoby ludzkie		0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	5,089
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,602
OGÓŁEM DG <ENER>	Środki	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok N ⁵⁵	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, aby odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	40,691
	Środki na płatności	2,313	4,373	5,813	5,813	5,813	5,813	5,813	35,751

⁵⁵ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania nowych środków operacyjnych (inicjatywa jest jednym z elementów obecnych ram finansowych)
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, aby odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)																OGÓLEM	
	REALIZACJA																	
↓	Rodzaj realizacji ⁵⁶	Średni koszt realizacji	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Liczba realizacji	Koszt	Całkowita liczba realizacji	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 3 Realizacja obniżenia zużycia energii w UE o 20 % w porównaniu z prognozami na 2020 r. w modelu PRIMES 2007																		
Realizacja	badanie	1	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	1	0,2	7	1,4
Cel szczegółowy nr 3 – suma cząstkowa				0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2		0,2	7	1,4
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 4 Promocja energii odnawialnej oraz zwiększenie efektywności energetycznej w sektorach transportu, mieszkaniowym, usług i przemysłu poprzez działania związane z kwestią barier innych niż technologiczne (program Inteligentna energia - Europa)....																		
Realizacja	badanie	1,4	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	2	2,8	14	19,6
Realizacja	Wspólne działanie	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	0,3	2	2,1	14

⁵⁶ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

Cel szczegółowy nr 4 – suma częstkowa	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	2,3	4,8	16,1	33,6
KOSZT OGÓLEM		5		5		5		5		5		5		5		35

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej: (inicjatywa jest jednym z elementów obecnych ram finansowych)

Potrzeby w zakresie środków administracyjnych zostaną pokryte ze środków już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby przez dodatkowe środki, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków w świetle ograniczeń budżetowych.

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N ⁵⁷	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, aby odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	5,089
Pozostałe wydatki administracyjne	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,086	0,602
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691
Poza DZIAŁEM 5⁵⁸ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								

⁵⁷

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁵⁸

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓLEM	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	0,813	5,691
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania obecnie przydzielonych zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, aby odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: FTE)⁵⁹							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 jy ⁶⁰	- w centrali ⁶¹						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓLEM	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727	0,727

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁵⁹ AC = pracownik kontraktowy; INT = pracownik tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert
AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy.

⁶⁰ Poniżej pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

⁶¹ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki (EFR).

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	Podejmowanie odpowiednich dzialan w celu wykonania roznych wymogow nalozonych przez Komisje (np. przeglad sprawozdan państw czlonkowskich, inicjowanie badan i nadzor nad nimi, wykonywanie analiz, opracowanie programow wspierajacych ich realizacje, monitorowanie wykonania)
Personel zewnetrzny	

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

.....

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁶².

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

.....

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, aby odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

⁶² Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Kwoty wpisane w budżecie na bieżący rok	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁶³					wprowadzić taką liczbę kolumn, jaka jest niezbędna, aby odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł									

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać pozycję (-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmie.

....

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

....
------

⁶³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.